

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 24. kesäkuuta 2024
(OR. en)

11494/24

Toimielinten välinen asia:
2023/0163(COD)

TRANS 322
MAR 102
CODEC 1595

YHTEENVETO ASIAN KÄSITTELYSTÄ

Lähettäjä: Neuvoston pääsihteeristö

Vastaanottaja: Valtuuskunnat

Ed. asiak. nro: 10828/24

Kom:n asiak. nro: 10133/23 + ADD 1

Asia: Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI
Euroopan unionin meriturvallisuusvirastosta ja asetuksen (EY) N:o
1406/2002 kumoamisesta

Valtuuskunnille toimitetaan liitteessä neuvoston 4033. istunnossaan 18. kesäkuuta 2024 hyväksymä
yleisnäkemys asiakohdassa mainitusta ehdotuksesta.

2023/0163 (COD)

Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI Euroopan unionin
meriturvallisuusvirastosta ja asetuksen (EY) N:o 1406/2002 kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 100 artiklan
2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu
kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

¹ EUVL C, C/2023/873, 8.12.2023.

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unioni on hyväksynyt useita lainsäädäntötoimenpiteitä, joiden tarkoituksena on parantaa merellistä ja meriturvallisuutta, edistää meriliikenteen kestävyyttä – myös ehkäisemällä ympäristön pilaantumista – ja hiilestä irtautumista sekä helpottaa tietojenvaihtoa ja merenkulkualan digitalisointia. Jotta tällainen lainsäädäntö olisi tehokasta, sitä olisi sovellettava asianmukaisesti ja yhteneväisesti koko EU:ssa. Tällä varmistettaisiin tasavertaiset toimintaedellytykset ja vähennettäisiin kilpailun vääristymistä niiden alusten, jotka eivät noudata vaatimuksia, saamien taloudellisten etujen vuoksi sekä palkittaisiin vaatimuksia noudattavia meriliikenteen toimijoita.
- (2) Näiden tavoitteiden saavuttaminen edellyttää huomattavaa erikoistuneen elimen johtamaa teknistä työtä. Tämän vuoksi vuonna 2002 hyväksytyn toisen Erika-paketin yhteydessä oli tarpeen olemassa olevassa institutionaalisessa kehyksessä sekä jäsenvaltioiden velvollisuuksia ja oikeuksia lippu-, satama- ja rannikkovaltioina kunnioittaen perustaa eurooppalainen virasto, jotta varmistetaan meriturvallisuuden ja alusten aiheuttaman pilaantumisen torjunnan korkea, yhdenmukainen ja tehokas taso.
- (3) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1406/2002² perustettiin Euroopan meriturvallisuusvirasto, jäljempänä ’virasto’, jonka tehtävänä on avustaa komissiota ja jäsenvaltioita meriturvallisuutta ja meren pilaantumisen torjuntaa koskevan lainsäädännön tehokkaassa täytäntöönpanossa EU:n tasolla suorittamalla jäsenvaltioihin asianmukaisia vierailuja asiaa koskevan lainsäädännön seuraamiseksi sekä vapaaehtoisen koulutuksen järjestämiseksi ja valmiuksien kehittämiseksi.
- (4) Meriturvallisuutta, kestävyyttä ja ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä sekä merellistä turvallisuutta koskevaa unionin lainsäädäntöä on sitten viraston vuonna 2002 tapahtuneen perustamisen laajennettu merkittävästi, minkä seurauksena viraston toimeksiantoon on tehty viisi muutosta.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1406/2002, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002, Euroopan meriturvallisuusviraston perustamisesta (EYVL L 208, 5.8.2002, s. 1).

- (5) Virasto on vuodesta 2013 jatkanut tehtäviensä huomattavaa laajentamista joko ottamalla käyttöön asetuksen (EY) N:o 1406/2002 2 a artiklassa säädettyjä asiaankuuluvia lisätehtäviä tai antamalla komission ja jäsenvaltioiden pyytämää teknistä apua erityisesti merenkulkualan hiilestä irtautumisessa ja digitalisoinnissa. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveihin 2005/35/EY³, 2009/16/EY⁴, 2009/18/EY⁵ ja 2009/21/EY⁶ tehtävät muutokset vaikuttavat myös suoraan viraston tehtäviin. Mainituissa direktiiveissä säädetään erityisesti alusten aiheuttamaan ympäristön pilaantumiseen liittyvien viraston tehtävien hoitamisesta, unionin satamavaltiovalvontajärjestelmästä, unionin vesillä tapahtuvien merionnettomuuksien tutkintaan liittyvistä jäsenvaltioiden toimista sekä jäsenvaltioiden velvollisuuksista lippuvaltioina.
- (6) Lisäksi viraston hallinto on yhdenmukaistettava erillisvirastojen hallintoa koskevan toimielinten välisen sopimuksen⁷ ja unionin hajautettuja elimiä koskevan varainhoidon puiteasetuksen⁸ kanssa.
- (7) Koska edellä esitetyn kehityksen vuoksi on tehty huomattava määrä muutoksia, on aiheellista kumota asetukset (EY) N:o 1406/2002 ja korvata se uudella säädöksellä.

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/35/EY, annettu 7 päivänä syyskuuta 2005, alusten aiheuttamasta ympäristön pilaantumisesta ja säännösten rikkomisista määrättävistä seuraamuksista, myös rikosoikeudellisista seuraamuksista (EUVL L 255, 30.9.2005, s. 11).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/16/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta (EUVL L 131, 28.5.2009, s. 57).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/18/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, meriliikennealan onnettomuuksien tutkinnan peruseriaatteista ja neuvoston direktiivin 1999/35/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/59/EY muuttamisesta (EUVL L 131, 28.5.2009, s. 114).

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/21/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, lippuvaltiota koskevien vaatimusten noudattamisesta (EUVL L 131, 28.5.2009, s. 132).

⁷ https://european-union.europa.eu/system/files/2022-06/joint_statement_on_decentralised_agencies_en.pdf.

⁸ Komission delegoitu asetukset (EU) 2019/715, annettu 18 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 70 artiklassa tarkoitettuja, SEUT-sopimuksen ja Euratomin perustamissopimuksen nojalla perustettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta (EUVL L 122, 10.5.2019, s. 1).

- (8) Kun virasto perustettiin, sen tarkoituksena oli edistää meriturvallisuuden korkean tason saavuttamista koko unionissa sekä auttaa alusten ja myöhemmin myös öljyn- ja kaasunporauslaitteistojen aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemisessä. Kyseisiä tavoitteita vahvistettiin entisestään lisäämällä tavoite merellisen turvallisuuden edistämisestä, mutta viime vuosina virasto on kuitenkin keskittynyt tukemaan sääntelyn kehittämistä meriliikenteen hiilestä irtautumisessa ja digitalisaatiossa, mikä antaa aihetta lisätä nämä osa-alueet viraston yleistavoitteisiin, jotta se voi edistää alan vihreän ja digitaalisen siirtymän tavoitteita. Virastolla on myös keskeinen rooli meritietoisuuskuvan tarjoamisessa satelliittikuvien ja kauko-ohjattujen ilma-alusjärjestelmien käytön avulla, mikä muodostaa perusteen lisätä virastolle uusi asiaan liittyvä yleistavoite.
- (9) Kyseisissä tavoitteissa olisi määriteltävä alat, joilla virasto sitoutuu tarjoamaan komissiolle ja jäsenvaltioille teknistä ja operatiivista apua unionin meripolitiikan täytäntöönpanemiseksi.
- (10) Kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi asianmukaisesti on aiheellista, että virasto suorittaa erityistehtäviä meriturvallisuuden, ympäristönsuojelun, merenkulkualan hiilestä irtautumisen, merellisen turvallisuuden ja kyberturvallisuuden, merivalvonnan ja merellä tapahtuvien kriisien alalla sekä digitalisaation edistämisen ja merialan tietojenvaihdon helpottamisen alalla. Jotta voidaan keskittyä erityisiin haasteisiin ja taata viraston suorittamien tehtävien kustannustehokkuus, hallintoneuvostolla on oikeus muuttaa tiettyjen tehtävien ja toimien tärkeysjärjestystä vuotuisessa ja monivuotisessa suunnittelussa.
- (11) Erityistehtävien lisäksi viraston olisi annettava komission tai jäsenvaltioiden pyynnöstä horisontaalista teknistä tukea sellaisten tehtävien toteuttamisessa, jotka kuuluvat sen toimivaltaan ja tavoitteisiin ja jotka johtuvat tulevista tarpeista ja kehityksestä unionin tasolla. Tällaisten lisätehtävien osalta on tarkasteltava käytettävissä olevia henkilöstö- ja taloudellisia resursseja, jotka viraston hallintoneuvoston olisi otettava huomioon ennen kuin se päättää sisällyttää ne viraston yhtenäiseen ohjelma-asiakirjaan osana sen vuotuista tai monivuotista työohjelmaa. Tämä on tarpeen sen varmistamiseksi, että tarvittaessa voidaan asettaa etusijalle tietyt viraston ydintehtävät.

- (12) Virasto on teknisen asiantuntemuksen eturintamassa sen toimivaltaan kuuluvilla aloilla, minkä vuoksi sen olisi tarjottava jäsenvaltioille vapaaehtoista koulutusta ja valmiuksien kehittämistoimia ja käytettävä niiden toteutuksessa teknisesti edistyneimpiä välineitä.
- (13) Tätä viraston teknistä asiantuntemusta olisi kehitettävä edelleen tekemällä merialan tutkimusta ja edistämällä asiaan liittyviä unionin toimia tällä alalla. Viraston olisi tiiviissä yhteistyössä hallintoneuvoston kanssa edistettävä ennakoivasti meriturvallisuuden parantamista, merellistä turvallisuutta, meriliikenteen hiilestä irtautumista ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä koskevia tavoitteita.
- (14) Meriturvallisuuden osalta viraston olisi kehitettävä turvallisuusriskien ja -haasteiden määrittämiseen ennakoiva lähestymistapa, jonka perusteella sen olisi annettava komissiolle kertomus meriturvallisuuden edistymisestä joka kolmas vuosi. Lisäksi viraston olisi edelleen avustettava komissiota ja jäsenvaltioita asiaankuuluvan unionin lainsäädännön täytäntöönpanossa, erityisesti lippu- ja satamavaltiovelvoitteiden, merionnettomuuksien tutkinnan, matkustaja-alusten turvallisuutta koskevan lainsäädännön, hyväksytyjen laitosten ja laivavarusteiden osalta. Ottaen huomioon meriturvallisuuden kehittyvän luonteen virasto voisi hallintoneuvoston ennakkohyväksynnän saatuaan tukea komissiota ja jäsenvaltioita meriturvallisuuteen liittyvien uusien asiantuntemuksen alojen määrittämisessä, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden toimivaltaa näillä aloilla. On myös tärkeää koota lisää tilastoja merenkulkijoiden koulutuksesta ja pätevyyskirjoista sekä hallintoneuvoston pyynnöstä merenkulkijoiden työ- ja elinoloja aluksella koskevien asiaankuuluvien kansainvälisten yleissopimusten täytäntöönpanosta. Päällekkäisyyksien välttämiseksi olisi kiinnitettävä erityistä huomiota kansainvälisten järjestöjen jo tekemään työhön.

(15) Sen jälkeen, kun asetusta viimeksi muutettiin merkittävästi vuonna 2013, merenkulkualalla on tapahtunut merkittäviä kestävyyyteen liittyviä lainsäädännöllisiä muutoksia esimerkiksi pilaantumisen ehkäisemisen ja torjunnan, ympäristönsuojelun ja hiilestä irtautumisen osalta. Viraston olisi edelleen suoritettava sen toimeksiantoon tähän asti kuuluneet tehtävät, joihin kuuluu muun muassa alusten sekä öljyn- ja kaasunporauslaitteistojen aiheuttaman pilaantumisen ehkäiseminen pääasiassa CleanSeaNet-tietojärjestelmän avulla, minkä lisäksi sen olisi jatkettava avun tarjoamista komissiolle Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/883⁹ täytäntöönpanossa, ja tämä tehtävä olisi otettava sen ajan tasalle saatetussa toimeksiannossa huomioon. Lisäksi viraston apua tarvitaan yhä enemmän Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2008/56/EY¹⁰ ja (EU) 2016/802¹¹ meriliikenteeseen liittyvien osien täytäntöönpanossa. Viraston olisi toimitettava kertomus saavutetusta edistyksestä joka kolmas vuosi. Ottaen huomioon alan kehittyvän luonteen virasto voisi hallintoneuvoston ennakkohyväksynnän saatuaan tukea komissiota ja jäsenvaltioita ympäristönsuojeluun liittyvien uusien asiantuntemuksen alojen määrittämisessä, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden toimivaltaa näillä aloilla.

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/883, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, aluksilta peräisin olevan jätteen toimittamiseen tarkoitetuista satamassa olevista vastaanottolaitteista, direktiivin 2010/65/EU muuttamisesta sekä direktiivin 2000/59/EY kumoamisesta (EUVL L 151, 7.6.2019, s. 116).

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/56/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista (meristrategiapuitedirektiivi) (EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19).

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/802, annettu 11 päivänä toukokuuta 2016, tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuuden vähentämisestä (EUVL L 132, 21.5.2016, s. 58).

- (16) Meriliikennealan hiilestä irtautumisen osalta ponnistelut maailmanlaajuisten meriliikenteen päästöjen rajoittamiseksi Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) kautta ovat käynnissä ja niitä olisi edistettävä, esimerkiksi panemalla nopeasti täytäntöön vuonna 2018 hyväksytty alusten kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskeva IMO:n alustava strategia. Parhailaan keskustellaan keinoista, joilla tällainen tavoite voidaan toteuttaa käytännössä, mukaan lukien alustavan strategian tarkistaminen. Unionin tasolla on laadittu joukko toimintapolitiikkoja ja lainsäädäntöehdotuksia hiilestä irtautumisen tukemiseksi ja merenkulkualan kestävyys edistämiseksi edelleen, kuten ilmenee erityisesti Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta, kestävän ja älykkään liikkuvuuden strategiasta, 55-valmiuspaketista ja saasteettomuusstrategiasta. Tämän vuoksi tarve vähentää merenkulkualan kasvihuonekaasupäästöjä olisi otettava huomioon viraston toimeksiannossa.
- (17) Tältä osin viraston olisi jatkettava komission ja jäsenvaltioiden avustamista Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/757¹² täytäntöönpanossa, minkä lisäksi sen olisi edelleen avustettava 55-valmiuspaketin mukaisten meriliikennealan hiilestä irtautumista koskevien uusien sääntelytoimenpiteiden täytäntöönpanossa, joihin kuuluvat esimerkiksi uusiutuvien ja vähähiilisten polttoaineiden käytöstä meriliikenteessä annettu asetus (EU) 2023/1805¹³, sekä kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY¹⁴ meriliikenteeseen liittyvien osien täytäntöönpanossa. Viraston olisi edelleen oltava asiantuntemuksen eturintamassa unionin tasolla, jotta se voi auttaa alaa siirtymään uusiutuviin ja vähähiilisiin polttoaineisiin tekemällä unionin lainsäädännön täytäntöönpanon ja kehittämisen kannalta merkittävää tutkimusta kestävien vaihtoehtoisten energianlähteiden käyttöönotosta aluksissa, myös maasähkön jakelusta aluksille, sekä energiatehokkuusratkaisujen ja

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/757, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2015, meriliikenteen hiilidioksidipäästöjen tarkkailusta, raportoinnista ja todentamisesta sekä direktiivin 2009/16/EY muuttamisesta (EUVL L 123, 19.5.2015, s. 55).

¹³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/1805, annettu 13 päivänä syyskuuta 2023, uusiutuvien ja vähähiilisten polttoaineiden käytöstä meriliikenteessä sekä direktiivin 2009/16/EY muuttamisesta (EUVL L 234, 22.9.2023, s. 48).

¹⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

tuuliavusteista käyttövoimaa koskevien ratkaisujen käyttöönotosta. Jotta voidaan seurata meriliikennealan hiilestä irtautumisen edistymistä, viraston olisi raportoitava komissiolle kasvihuonekaasujen vähentämistoimista ja mahdollisista suosituksista joka kolmas vuosi.

- (18) Merellisen turvallisuuden alalla viraston olisi edelleen annettava komissiolle teknistä apua, kun tämä suorittaa tarkastuksia alusten ja satamarakenteiden turvatoimien parantamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 725/2004¹⁵ puitteissa. Koska kyberhäiriöiden määrä merenkulkualalla on kasvanut merkittävästi viime vuosina, viraston olisi tuettava unionin pyrkimyksiä parantaa merenkulkualan sietokykyä kyberhäiriöitä vastaan helpottamalla kyberhäiriöitä koskevien parhaiden käytäntöjen ja tietojen vaihtoa jäsenvaltioiden välillä.
- (19) Viraston olisi edelleen pidettävä yllä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/59/EY¹⁶ perustettua alusten seuranta- ja tietojärjestelmää sekä muita järjestelmiä, jotka tukevat meritietoisuuskuvan luomista. Tässä suhteessa virastolla olisi edelleen oltava keskeinen rooli Copernicus-ohjelman merellisen turvallisuuden osion hallinnoinnissa, ja sen olisi edelleen hyödynnettävä saatavilla olevaa huipputeknologiaa, kuten kauko-ohjattuja ilma-alusjärjestelmiä, jotka tarjoavat jäsenvaltioille ja unionin elimille hyödyllisen valvonta- ja seurantavälineen. Näiden palvelujen lisäksi virasto on osoittanut strategisen roolinsa merellisen tilannetietoisuuden tarjoamisessa antamalla tukea erilaisissa kriiseissä, kuten covid-19-pandemian ja Venäjän Ukrainaa vastaan aloittaman hyökkäyssodan aikana. Tämän vuoksi virastolla olisi oltava keskus, joka on avoinna 24 tuntia vuorokaudessa seitsemänä päivänä viikossa ja jonka olisi avustettava komissiota ja jäsenvaltioita tällaisissa hätätilanteissa.

¹⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 725/2004, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, alusten ja satamarakenteiden turvatoimien parantamisesta (EUVL L 129, 29.4.2004, s. 6).

¹⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/59/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002, alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmän perustamisesta sekä neuvoston direktiivin 93/75/ETY kumoamisesta (EYVL L 208, 5.8.2002, s. 10).

- (19 a) Viraston olisi avustettava komissiota ja jäsenvaltioita tietojenvaihdossa kehittämällä vapaaehtoinen yhteisen merialueiden valvonnan tietojenvaihtoympäristö (CISE) ja ylläpitämällä sitä, jäsenvaltioiden osallistumisen vapaaehtoisuutta kunnioittaen.
- (20) Tietojen digitalisointi on olennainen osa tietojen keräämistä ja ilmoittamista koskevaa teknistä kehitystä, jolla tavoitellaan kustannussäästöjä ja henkilöresurssien tehokasta hyödyntämistä. Merten autonomisten pinta-alusten (Maritime Autonomous Surface Ships, MASS) käyttöönotto ja käyttö sekä digitaalinen ja teknologinen kehitys tarjoavat monenlaisia uusia mahdollisuuksia tietojen keräämiseen ja integroitujen järjestelmien hallintaan. Tämä luo mahdollisuuksia useiden prosessien mahdolliseen digitalisointiin, automatisointiin ja standardointiin, mikä helpottaisi merioperaatioiden (myös valvontamekanismien) turvallisuuden, turvatoimien, kestävyuden ja tehokkuuden parantamista unionin tasolla ja vähentäisi samalla jäsenvaltioille aiheutuvaa hallinnollista rasitetta. Tältä osin viraston olisi muun muassa helpotettava ja edistettävä sähköisten todistusten käyttöä, teknisten tietojen keräämistä, tallentamista ja arviointia, nykyisten tietokantojen järjestelmällistä hyödyntämistä, mukaan luettuna niiden keskinäinen tietojenvaihto innovatiivisten tietoteknisten ja tekoälyvälineiden avulla, jäsenvaltioiden hallinnollisen taakan keventämiseksi. Tässä työssä viraston olisi otettava huomioon, että kaikkien välineiden tai järjestelmien on oltava käyttäjäystävällisiä ja yhteentoimivia jo olemassa olevien teknisten ratkaisujen kanssa, jotta jäsenvaltioille tai toimialalle ei aiheudu tarpeettomia kustannuksia.
- (21) Jotta virasto voisi asianmukaisesti suorittaa sille annetut tehtävät, on aiheellista, että sen virkamiesten olisi suoritettava tarkastuskäyntejä jäsenvaltioissa seuratakseen meriturvallisuuden ja ympäristön pilaantumisen ehkäisyyn liittyvän unionin järjestelmän yleistä toimintaa. Viraston olisi myös suoritettava tarkastuskäyntejä komission avustamiseksi unionin oikeuden tehokkaan täytäntöönpanon arvioinnissa.

- (22) Edistääkseen IMO:n, Kansainvälisen työjärjestön (ILO) ja Pariisissa 26 päivänä tammikuuta 1982 allekirjoitetun satamavaltioiden harjoittamaa tarkastustoimintaa koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan, jäljempänä 'Pariisin yhteisymmärryspöytäkirja', teknisten elinten asiaankuuluvaa työtä komissio ja jäsenvaltiot voivat pyytää teknistä apua unionin toimivaltaan liittyvissä asioissa. Komissio voi myös tarvita viraston teknistä apua kolmansien maiden tukemisessa merialalla, erityisesti valmiuksien kehittämisessä sekä ympäristön pilaantumisen ehkäisemisessä ja torjunnassa. Kolmansille maille annettavassa tuessa on otettava huomioon käytettävissä olevat henkilö- ja taloudelliset resurssit, eikä sen olisi haitattava viraston prioriteetteja.
- (23) Rannikkovartiostotoimintoja toteuttavat kansalliset viranomaiset ovat vastuussa monenlaisista tehtävistä, joihin voivat sisältyä meriturvallisuus, merellinen turvallisuus, meripelastus, rajavalvonta merellä, kalastuksen valvonta, tullivalvonta ja yleinen lainvalvonta merellä sekä meriympäristön suojelu. Etenkin tarkistetun EU:n merellisen turvallisuusstrategian ja sen toimintasuunnitelman mukaisesti viraston, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/1896¹⁷ perustetun Euroopan raja- ja merivartiostoviraston ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/473¹⁸ perustetun Euroopan kalastuksenvalvontaviraston olisi sen vuoksi toimeksiantonsa puitteissa lujitettava yhteistyötään sekä toistensa että rannikkovartiostotoimintoja toteuttavien kansallisten viranomaisten kanssa esimerkiksi Euroopan rannikkovartiostotoimintojen foorumin avulla, jotta voidaan parantaa merellistä tilannetietoisuutta sekä tukea johdonmukaisia ja kustannustehokkaita toimia.

¹⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2019/1896, annettu 13 päivänä marraskuuta 2019, eurooppalaisesta raja- ja merivartiostosta sekä asetusten (EU) N:o 1052/2013 ja (EU) 2016/1624 kumoamisesta (EUVL L 295, 14.11.2019, s. 1).

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2019/473, annettu 19 päivänä maaliskuuta 2019, Euroopan kalastuksenvalvontavirastosta (EUVL L 83, 25.3.2019, s. 18).

- (24) Tämän asetuksen täytäntöönpano ei saisi vaikuttaa toimivallan jakoon unionin ja jäsenvaltioiden välillä tai jäsenvaltioiden velvoitteisiin kansainvälisten yleissopimusten kuten Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen, ihmishengen turvallisuudesta merellä tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen, etsintä- ja pelastuspalvelusta merellä tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen, aluksista aiheutuvan meren pilaantumisen ehkäisemisestä tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen, kansainvälisen merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevan yleissopimuksen ja muiden asiaankuuluvien kansainvälisten merenkulkualan instrumenttien nojalla.
- (25) Viraston päätöksentekomenettelyn virtaviivaistamiseksi olisi otettava käyttöön tehokas ja vaikuttava hallintorakenne. Tätä varten jäsenvaltioiden ja komission olisi oltava edustettuina hallintoneuvostossa, jolla on tarvittava toimivalta, mukaan lukien valtuudet vahvistaa talousarvio ja hyväksyä ohjelma-asiakirja. Hallintoneuvoston olisi annettava yleisiä suuntaviivoja viraston toimia varten ja seurattava tiiviimmin viraston toimia hallinnollisten ja talousarvioon liittyvien kysymysten valvonnan tehostamiseksi. Hallintoneuvoston olisi voitava perustaa alakomiteita ja työryhmiä, joiden tehtävänä on hallintoneuvoston kokousten valmisteleminen asianmukaisella tavalla ja sen päätöksentekomenettelyn tukeminen sekä sen päätösten seuranta ja täytäntöönpano. Viraston johdossa olisi oltava pääjohtaja.
- (26) Jotta voidaan taata hallintoneuvoston päätösten avoimuus, asianomaisten alojen edustajat voisivat osallistua sen kokousten joihinkin osiin mutta ilman äänioikeutta. Komission olisi nimitettävä eri sidosryhmien edustajat käyttäen perusteena niiden edustavuutta unionin tasolla.

- (27) Jotta virasto voisi asianmukaisesti hoitaa sille osoitetut tehtävät, sillä olisi oltava oikeushenkilön asema ja oma talousarvio, joka rahoitetaan pääasiassa unionin rahoitusosuuden sekä kolmansien maiden ja muiden tahojen suorittamien maksujen ja palkkioiden avulla. Viraston riippumattomuutta ja puolueettomuutta ei olisi vaarannettava jäsenvaltioista, kolmansista maista tai muilta yhteisöiltä saatavilla rahoitusosuuksilla. Jotta voitaisiin varmistaa viraston riippumattomuus päivittäisessä johtamisessa ja sen antamissa lausunnoissa, suosituksissa ja päätöksissä, viraston organisaation olisi oltava avoin ja pääjohtajalla olisi oltava täysi vastuu. Viraston henkilöstön olisi oltava riippumaton ja se olisi palkattava käyttäen sekä lyhytaikaisia että pitkäaikaisia työsopimuksia, jotta viraston organisaatietietämys ja toiminnan jatkuvuus pystytään säilyttämään samalla kun toteutetaan välttämätöntä ja jatkuvaa asiantuntemuksen vaihtoa meriliikennealan kanssa. Viraston menoihin sisältyvät henkilöstö-, hallinto-, infrastruktuuri- ja toimintamenot.
- (28) Eturistiriitojen ehkäisemisen ja ratkaisemisen kannalta on olennaista, että virasto toimii puolueettomasti, osoittaa lahjomattomuutta ja vahvistaa korkeaa ammatillista tasoa koskevat vaatimukset. Ei saisi koskaan olla perusteltua syytä epäillä, että päätöksiin voisivat vaikuttaa edut, jotka ovat ristiriidassa viraston aseman kanssa koko unionia palvelevana elimenä, tai hallintoneuvoston jäsenen yksityiset edut tai kytkökset, jotka aiheuttaisivat tai voisivat aiheuttaa ristiriidan asianomaisen henkilön virkatehtävien asianmukaisen hoitamisen kanssa. Hallintoneuvoston olisi sen vuoksi hyväksyttävä eturistiriitoja koskevat kattavat säännöt, ja ne olisi julkaistava viraston kotisivulla.
- (29) Viraston toimintaan liittyvä laajempi strateginen näkökulma helpottaisi sen resurssien tehokkaampaa suunnittelua ja hallinnointia sekä parantaisi sen toiminnan laatua. Tämä vahvistetaan ja tätä tuetaan delegoidulla asetuksella (EU) 2019/715. Sen vuoksi hallintoneuvoston olisi asianomaisia sidosryhmiä kuultuaan vahvistettava vuotuisen ja monivuotisen työohjelman sisältävä yhtenäinen ohjelma-asiakirja ja saatettava se määräajoin ajan tasalle.

- (30) Kun virastoa pyydetään suorittamaan uusi tehtävä, joka ei kyseisellä hetkellä sisälly sen työohjelmaan, tai tiettyjä tehtäviä, joiden osalta on tarpeen tarkastella ja analysoida sen henkilöresursseihin ja talousarvioon kohdistuvia vaikutuksia viraston toimeksiannon mukaisesti, hallintoneuvoston olisi sisällytettävä tällaiset tehtävät ohjelma-asiakirjaan vasta tällaisen analyysin jälkeen. Analyysissä olisi yksilöitävä resurssit, joita virasto tarvitsee näiden uusien tehtävien hoitamiseen, sekä se, vaikuttavatko ne kielteisesti viraston voimassa oleviin tehtäviin tai olisiko voimassa olevia tehtäviä suunnattava uudelleen.
- (31) Virastolla olisi oltava riittävät resurssit tehtäviensä hoitamiseen, ja sille olisi myönnettävä oma talousarvio. Se olisi rahoitettava pääasiassa unionin yleisestä talousarviosta. Unionin rahoitusosuuteen ja muihin unionin yleisestä talousarviosta maksettaviin muihin tukiin olisi sovellettava unionin talousarviomenettelyä. Euroopan unionin tilintarkastustuomioistuimen olisi suoritettava viraston tilintarkastus.
- (32) Viraston rahoitusta voidaan parantaa maksuilla, ja niitä voidaan harkita sellaisten viraston toimivaltaan kuuluvien erityispalvelujen osalta, joita virasto tarjoaa kolmansille maille tai alan toimijoille. Viraston perimien maksujen olisi katettava kyseisten palvelujen tarjoamisesta aiheutuvat kustannukset.
- (33) [...]
- (34) Kun viime vuosina on perustettu lisää erillisvirastoja, avoimuus ja unionin niille myöntämän rahoituksen hallinnoinnin valvonta on parantunut, erityisesti kun kyse on veloittavien maksujen budjetoinnista, varainhoidon valvonnasta, vastuuvapauden myöntämisoikeudesta, eläkejärjestelmään suoritettavista maksuista ja sisäisestä talousarviomenettelystä (käytännesäännöt). Virastoon olisi vastaavasti sovellettava rajoituksetta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 883/2013¹⁹, ja viraston olisi liityttävä Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission välillä 25 päivänä

¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista²⁰.

- (35) Jäsenvaltiot eivät voi riittäväällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta sellaisen erikoistuneen elimen perustamisesta, joka voi avustaa komissiota ja jäsenvaltioita meriturvallisuutta koskevan unionin lainsäädännön soveltamisessa ja seurannassa sekä sen tehokkuuden arvioimisessa, vaan se voidaan tehtävän yhteistyön vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (36) Viraston asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi on tarpeen panna täytäntöön tiettyjä viraston hallintoa koskevia periaatteita, jotta voidaan noudattaa EU:n erillisvirastoja käsittelevässä toimielinten välisessä työryhmässä heinäkuussa 2012 hyväksyttyä yhteistä julkilausumaa ja yhteistä lähestymistapaa, joiden tarkoituksena on tehostaa virastojen toimintaa ja parantaa niiden tuloksellisuutta.
- (37) Tässä asetuksessa otetaan huomioon perusoikeudet ja periaatteet, jotka on tunnustettu erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa.
- (38) Asetuksella (EY) N:o 1406/2002 perustettu Euroopan meriturvallisuusvirasto on edelleen sama oikeushenkilö ja jatkaa toimintaansa ja menettelyjään kaikilta osin,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

²⁰ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

I LUKU

KOHDE, SOVELTAMISALA JA TAVOITTEET

1 artikla

Perustaminen, kohde ja soveltamisala

1. Tällä asetuksella perustetaan Euroopan meriturvallisuusvirasto, jäljempänä 'virasto', ja vahvistetaan sen tehtäviä, toimintaa ja hallinnointia koskevat kattavat säännöt.
2. Virasto avustaa jäsenvaltioita ja komissiota meriliikennettä koskevan unionin lainsäädännön tehokkaassa soveltamisessa ja täytäntöönpanossa kaikkialla unionissa. Tässä tarkoituksessa virasto toimii yhteistyössä jäsenvaltioiden ja komission kanssa ja tarjoaa niille teknistä, operatiivista ja tieteellistä apua 2 artiklassa ja II ja III luvussa vahvistettujen viraston tavoitteiden ja tehtävien puitteissa.
3. Tarjoamalla 2 kohdassa tarkoitettua apua virasto tukee erityisesti jäsenvaltioita ja komissiota asiaankuuluvien unionin säädösten asianmukaisessa soveltamisessa ja edistää samalla meriliikenteen ja merikuljetusten yleistä tehokkuutta tässä asetuksessa säädetyllä tavalla, jotta voidaan helpottaa unionin tavoitteiden saavuttamista meriliikenteen alalla.
4. Viraston tarjoama apu ei rajoita jäsenvaltioiden oikeuksia ja velvollisuuksia lippu-, satama- tai rannikkovaltioina.

2 artikla

Viraston tavoitteet

1. Viraston tärkeimpinä tavoitteina on pyrkiä varmistamaan merellisen ja meriturvallisuuden korkea, yhdenmukainen ja tehokas taso, vähentämään alusten kasvihuonekaasupäästöjä ja varmistamaan merenkulkualan kestävyys, ehkäisemään ja torjumaan alusten aiheuttamaa pilaantumista sekä torjumaan öljyn- ja kaasunporauslaitteistojen aiheuttamaa meren pilaantumista.

2. Lisäksi virasto tukee merenkulkualan digitalisoinnin edistämistä helpottamalla yksinkertaistamista tukevien tietojen sähköistä toimittamista sekä yhdenmukaisen merivalvonta- ja -tietoisuusjärjestelmien ja -palvelujen tarjoamista komissiolle ja jäsenvaltioille sekä vapaaehtoisen koulutuksen tarjoamista jäsenvaltioille.

2 a. Sen varmistamiseksi, että nämä tavoitteet saavutetaan asianmukaisella tavalla, virasto suorittaa II ja III luvussa säädetyt tehtävät, sanotun kuitenkin rajoittamatta hallintoneuvoston oikeutta asettaa tietyt tehtävät ja toimet etusijalle vuotuisessa ja monivuotisessa suunnittelussa 17 artiklan mukaisesti.

II LUKU

VIRASTON TEHTÄVÄT

3 artikla

Horizontaalinen tekninen tuki

1. Virasto avustaa komissiota
 - a) viraston tavoitteiden piiriin kuuluvien asiaankuuluvien sitovien unionin säädösten tehokkaan täytäntöönpanon valvonnassa erityisesti suorittamalla 10 artiklassa tarkoitettuja vierailuja ja tarkastuskäyntejä. Tältä osin virasto voi esittää komissiolle mahdollisia parannuksia;
 - b) valmistelutyössä, jota tehdään viraston tavoitteiden piiriin kuuluvien asiaankuuluvien unionin säädösten ajantasaistamiseksi ja kehittämiseksi erityisesti kansainvälisen lainsäädännön kehityksen mukaisesti;
 - c) kaikkien muiden unionin säädöksissä komissiolle osoitettujen viraston tavoitteita koskevien tehtävien hoitamisessa.
2. Virasto toimii yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa

- a) järjestääkseen tarvittaessa asiaankuuluvia valmiuksien kehittämistoimia ja koulutustoimia viraston tavoitteiden piiriin kuuluvilla ja jäsenvaltioiden vastuulla olevilla aloilla. Tarjottuja koulutustoimia kehitetään jäsenvaltioita ja komissiota tiiviisti kuullen, ja hallintoneuvosto hyväksyy ne tämän asetuksen 17 artiklan mukaisesti noudattaen täysimääräisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 166 artiklaa;
- b) kehittääkseen teknisiä ratkaisuja ja tarjotakseen niihin liittyviä operatiivisia palveluja sekä tarjotakseen teknistä apua sellaisten asiaankuuluvien unionin säädösten täytäntöönpanemiseksi tarvittavien kansallisten valmiuksien luomisessa, jotka ovat merkityksellisiä viraston tavoitteiden kannalta.
3. Virasto edistää ja helpottaa unionin lainsäädännön täytäntöönpanoa koskevaa yhteistyötä jäsenvaltioiden välillä sekä niiden ja komission välillä edistämällä kokemusten ja hyvien käytäntöjen vaihtoa ja levittämistä.
4. Virasto osallistuu komission pyynnöstä tai omasta aloitteestaan 17 artiklan mukaisen hallintoneuvoston ennakkohyväksynnän saatuaan unionin tasolla toteutettaviin merentutkimustoimiin, kun se on tarpeen viraston tavoitteiden saavuttamiseksi. Tältä osin virasto avustaa komissiota ja jäsenvaltioita keskeisten tutkimusaiheiden määrittämisessä, sanotun kuitenkin rajoittamatta muuta unionin tason tutkimustoimintaa, sekä viraston tavoitteiden kannalta merkityksellisten käynnissä olevien ja päätökseen saatettujen tutkimushankkeiden analysoinnissa. Jollei teollis- ja tekijänoikeuksia ja turvallisuusnäkökohtia koskevista sovellettavista säännöistä muuta johdu, virasto voi tarvittaessa komission hyväksynnän saatuaan levittää tutkimus- ja innovointitoimiensa tulokset osana toimintaansa, jonka tavoitteena on luoda synergioita muiden unionin elinten ja jäsenvaltioiden tutkimus- ja innovointitoimien välillä.
5. Jos se on tarpeen viraston tehtävien suorittamiseksi, virasto voi toteuttaa tutkimuksia, joihin osallistuvat komissio ja tarvittaessa ohjausryhmien kautta jäsenvaltiot ja, jos se on tarkoituksenmukaista, työmarkkinaosapuolet ja alan edustajat, joilla on asiantuntemusta asiaankuuluvista aiheista.

6. Virasto voi tekemiensä tutkimusten ja selvitysten perusteella mutta myös omasta toiminnastaan, erityisesti vierailuista ja tarkastuskäynneistä, sekä tietojen ja hyvien käytäntöjen vaihdosta jäsenvaltioiden ja komission kanssa saamiensa kokemusten perusteella ja hallintoneuvostoa ennakkoon kuultuaan ehdottaa komissiolle asiaankuuluvaa ei-sitovaa aineistoa, kuten suosituksia, suuntaviivoja tai ohjekirjoja jäsenvaltioiden ja tarvittaessa alan toimijoiden tukemiseksi unionin lainsäädännön täytäntöönpanossa. Unionin lainsäädännön täytäntöönpanoa käsitteleviä suuntaviivoja ja ohjeita antaa ainoastaan komissio.

4 artikla

Meriturvallisuuteen liittyvät tehtävät

1. Virasto seuraa meriliikenteen turvallisuuden edistymistä unionissa, tekee saatavilla olevien tietojen perusteella riskianalyysyjä ja laatii turvallisuusriskien arviointimalleja turvallisuushaasteiden ja -riskien tunnistamiseksi. Se antaa komissiolle joka kolmas vuosi meriturvallisuuden edistymistä koskevan kertomuksen ja mahdollisia teknisiä suosituksia, joita voitaisiin käsitellä unionin tasolla.
2. Virasto avustaa komissiota ja jäsenvaltioita direktiivin 2009/21/EY täytäntöönpanossa. Virasto järjestää tarvittaessa ja jäsenvaltioiden pyynnöstä erityisesti kyseisen direktiivin 4 c artiklassa tarkoitettuja asiaankuuluvia jäsenvaltioiden lippuvaltion tarkastajien ja katsastajien koulutustoimia. Lisäksi se kehittää kyseisen direktiivin 6 artiklan mukaisen digitaalisen yhteentoimivan portaalin ja 6 a artiklan mukaisen alusten tarkastustietokannan, ylläpitää niitä ja pitää ne ajan tasalla sekä perustaa direktiivin 9 b artiklassa tarkoitetun sähköisen raportointivälineen.

Virasto kehittää asiaankuuluvia välineitä ja palveluja, joilla jäsenvaltioita autetaan niiden pyynnöstä täyttämään direktiivin 2009/21/EY mukaiset velvoitteensa.

[...]

3. Virasto avustaa komissiota direktiivin 2009/16/EY 24 ja 24 a artiklassa säädettyjen sähköisten alustojen ja järjestelmien kehittämisessä ja ylläpidossa. Kerättyjen tietojen perusteella virasto avustaa komissiota asiaankuuluvien tietojen analysoinnissa ja tietojen julkaisemisessa yhtiöistä, joiden toiminnan laatu on heikko tai erittäin heikko direktiivin 2009/16/EY mukaisesti.

Virasto tarjoaa asiaankuuluvia välineitä ja palveluja, joilla jäsenvaltioita autetaan niiden pyynnöstä täyttämään direktiivin 2009/16/EY mukaiset velvoitteensa.

Virasto kehittää myös jäsenvaltioille vapaaehtoisen ammatillisen koulutusohjelman jäsenvaltioiden satamavaltion tarkastajille tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja satamavaltioiden harjoittamaa tarkastustoimintaa koskevalla yhteisymmärryspöytäkirjalla, jäljempänä 'Pariisin yhteisymmärryspöytäkirja', perustetun järjestön kanssa edellä mainitun direktiivin 2009/16/EY [22 artiklan 7 kohdan] mukaisesti.

4. Virasto avustaa komissiota direktiivin 2009/18/EY 17 artiklassa säädettyjen tietokantojen kehittämisessä ja ylläpidossa. Virasto laatii kerättyjen tietojen perusteella vuosikatsauksen merionnettomuuksista ja merellä sattuneista vaaratilanteista. Virasto tarjoaa asianomaisille jäsenvaltioille niiden pyynnöstä ja sikäli kuin ei synny eturistiriitaa operatiivista tukea turvallisuustutkinnan suorittamisessa. Virasto analysoi turvallisuustutkintaraportteja määrittääkseen, millaisia unionin tason lisäarvoa tuottavia päätelmiä voidaan tehdä.

Virasto tarjoaa jäsenvaltioiden meriturvallisuuteen liittyvästä tutkinnasta vastaaville viranomaisille säännöllistä koulutusta.

5. Virasto avustaa komissiota ja jäsenvaltioita Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2009/45/EY²¹ ja 2003/25/EY²² sekä neuvoston direktiivin 98/41/EY²³ täytäntöönpanossa. Erityisesti virasto kehittää tietokannan direktiivin 2009/45/EY 9 artiklassa ja direktiivin 98/41/EY 9 artiklassa säädettyjen toimenpiteiden kirjaamista varten ja ylläpitää sitä sekä avustaa komissiota tällaisten toimenpiteiden arvioinnissa.

6. Virasto helpottaa komission ja jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja tietojenvaihtoa niiden hyväksytyjen laitosten arvioimiseksi, jotka suorittavat katsastukseen ja todistuskirjojen antamiseen liittyviä tehtäviä asetuksen (EY) N:o 391/2009²⁴ 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Erityisesti virasto

- a) antaa komissiolle lausunnon asetuksen (EY) N:o 391/2009 8 artiklan 1 kohdan mukaisesta hyväksytyjen laitosten arvioinnista;
- b) toimittaa jäsenvaltioille asianmukaisia tietoja niiden tarkastusten yhteydessä, jotka on tehty komission asetuksen (EY) N:o 391/2009 8 artiklan 1 kohdan mukaisen arvioinnin tueksi, jotta voidaan tukea Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/15/EY²⁵ 9 artiklan mukaista hyväksytyjen laitosten seuranta- ja valvontaa;

²¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/45/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, matkustaja-alusten turvallisuussäännöistä ja -määräyksistä (EUVL L 163, 25.6.2009, s. 1).

²² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/25/EY, annettu 14 päivänä huhtikuuta 2003, ro-ro-matkustaja-alusten erityisistä vakavuusvaatimuksista (EUVL L 123, 17.5.2003, s. 22).

²³ Neuvoston direktiivi 98/41/EY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 1998, yhteisön jäsenvaltioiden satamiin tai satamista liikennöivillä matkustaja-aluksilla olevien henkilöiden rekisteröinnistä (EYVL L 188, 2.7.1998, s. 35).

²⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 391/2009, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, alusten tarkastamis- ja katsastamislaitoksia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista (EUVL L 131, 28.5.2009, s. 11).

²⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/15/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista (EUVL L 131, 28.5.2009, s. 47).

- c) antaa komission pyynnöstä komissiolle teknistä apua, joka koskee mahdollisia korjaavia toimenpiteitä tai sakkojen määräämistä hyväksytyille laitoksille asetuksen (EY) N:o 391/2009 5 ja 6 artiklan mukaisesti, ilmoitettuaan etukäteen jäsenvaltioille, joka on antanut luvan kyseiselle hyväksytylle laitokselle, toimenpiteestä, jonka komissio aikoo toteuttaa, tai sakosta, jonka komissio aikoo määrätä.

7. Virasto avustaa komissiota Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/90/EU²⁶ täytäntöönpanossa toimittamalla turvallisuus- ja ympäristönäkökohtia koskevan teknisen arviointinsa, antamalla suosituksia ja luetteloita vastaavista suunnittelu-, valmistus- ja suorituskykyvaatimuksista ja testausstandardeista, kehittämällä ja ylläpitämällä mainitun direktiivin 35 artiklan 4 kohdassa säädettyä tietokantaa sekä helpottamalla koordinoitiryhmänsä teknisenä sihteeristönä toimivien ilmoitettujen arviointilaitosten välistä yhteistyötä.

8. [...]

9. Virasto voi kerätä ja analysoida Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2022/993²⁷ mukaisesti annettuja ja käytettyjä tilastoja merenkulkijoista. Se voi myös hallintoneuvoston pyynnöstä kerätä ja analysoida tilastoja, jotta se voi auttaa parantamaan merenkulkijoiden työ- ja elinoloja aluksella, välttämällä päällekkäisyyttä kansainvälisten järjestöjen tekemän työn kanssa.

9 a. Virasto voi hallintoneuvoston ennakkohyväksynnän saatuaan tukea tarvittaessa komissiota ja jäsenvaltioita meriturvallisuuteen liittyvien uusien asiantuntemuksen alojen määrittämisessä, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden toimivaltaa kyseisillä aloilla.

²⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/90/EU, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, laivavarusteista ja neuvoston direktiivin 96/98/EY kumoamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 146).

²⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2022/993, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2022, merenkulkijoiden vähimmäiskoulutuksesta (EUVL L 169, 27.6.2022, s. 45).

9 b. Tässä artiklassa säädetty tehtävät eivät saa vaikuttaa jäsenvaltioiden oikeuksiin ja velvollisuuksiin etenkin lippu-, satama- tai rannikkovaltioina.

5 artikla

Ympäristönsuojeluun liittyvät tehtävät

1. Virasto tukee jäsenvaltioita kustannustehokkaasti täydentävillä meren pilaantumisen torjuntakeinoilla, kestävien vaihtoehtoisia polttoaineita varten kehitettävät keinot mukaan lukien, alusten aiheuttaman pilaantumisen sekä öljyn- ja kaasunporauslaitteistojen aiheuttaman meren pilaantumisen osalta. Virasto toimii näin sen jäsenvaltion pyynnöstä, johon vaikutukset kohdistuvat ja jonka alaisuudessa puhdistustoimet toteutetaan. Tällainen apu ei rajoita rannikkovaltioiden velvollisuutta ylläpitää asianmukaisia pilaantumisen torjuntamekanismeja, ja siinä on otettava huomioon jäsenvaltioiden olemassa oleva yhteistyö tällä alalla. Viraston jäsenvaltioille tarjoamissa operatiivisissa keinoissa on otettava huomioon ja turvattava alan siirtyminen kestävien vaihtoehtoisien voimanlähteiden käyttöön laivoissa. Pilaantumisen torjuntatoimien käyttöönottoa olisi tarvittaessa pyydettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1313/2013/EU²⁸ perustetun unionin pelastuspalvelumekanismien kautta.

1 a. Virasto laatii ja pitää ajan tasalla kaikkia Euroopan merialueita koskevan riskinarvioinnin, joka toimii ainoastaan pohjana viraston öljyntorjunta-alusten ja kemiallisen pilaantumisen torjunta-alusten paikantamiselle jäsenvaltioiden tukemiseksi meriympäristön pilaantumisen torjuntatoimissa.

2. Virasto avustaa komissiota ja jäsenvaltioita direktiivin 2005/35/EY mukaisesti mahdollisen pilaantumisen havaitsemisessa ja laittomia päästöjä tekevien alusten seurannassa. Virasto avustaa erityisesti mainitun direktiivin 10, 10 a, 10 b, 10 c ja 10 d artiklan täytäntöönpanossa.

²⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1313/2013/EU, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, unionin pelastuspalvelumekanismista (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 924).

a) [...]

b) [...]

c) [...]

d) [...]

3. Virasto tarjoaa CleanSeaNet-palvelua ja muita välineitä avustaakseen komissiota ja jäsenvaltioita komission tai jäsenvaltion pyynnöstä öljyn- ja kaasunporauslaitteistojen aiheuttaman meren pilaantumisen laajuuden ja ympäristövaikutusten seurannassa.

4. Virasto avustaa komissiota ja jäsenvaltioita aluksilta peräisin olevan jätteen toimittamiseen tarkoitetuista satamassa olevista vastaanottolaitteista annetun direktiivin (EU) 2019/883 täytäntöönpanossa.

5. [...]

6. Virasto avustaa komissiota ja jäsenvaltioita komission tai jäsenvaltion pyynnöstä direktiivin (EU) 2016/802 meriliikenteeseen liittyvien osien täytäntöönpanossa, myös operatiivisilla välineillä ja palveluilla.

7. [...]

8. Virasto avustaa komissiota ja jäsenvaltioita komission tai jäsenvaltion pyynnöstä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 1257/2013²⁹ täytäntöönpanossa.

²⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1257/2013, annettu 20 päivänä marraskuuta 2013, aluskierrätyksestä sekä asetuksen (EY) N:o 1013/2006 ja direktiivin 2009/16/EY muuttamisesta (EUVL L 330, 10.12.2013, s. 1).

8 a. Virasto voi hallintoneuvoston ennakkohyväksynnän saatuaan tukea tarvittaessa komissiota ja jäsenvaltioita ympäristönsuojeluun liittyvien uusien asiantuntemuksen alojen määrittämisessä, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden toimivaltaa kyseisillä aloilla.

9. Virasto antaa komissiolle joka kolmas vuosi kertomuksen unionin tasolla saavutetusta edistyksestä meriliikenteen ympäristövaikutusten vähentämisessä.

9 a. Tässä artiklassa säädetyt tehtävät eivät saa vaikuttaa jäsenvaltioiden oikeuksiin ja velvollisuuksiin etenkin lippu-, satama- tai rannikkovaltioina.

6 artikla

Hiilestä irtautumiseen liittyvät tehtävät

1. [...]

2. Virasto antaa komissiolle ja jäsenvaltioille komission tai jäsenvaltion pyynnöstä teknistä apua, joka liittyy operatiivisiin ja teknisiin toimenpiteisiin ja alusten kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen tähtääviin sääntelytoimiin. Virasto voi tässä yhteydessä käyttää mitä tahansa tehtävän kannalta merkityksellisiä operatiivisia välineitä tai palveluja. Erityisesti virasto tutkii, analysoi ja ehdottaa komissiolle jäsenvaltiota ennakkoon kuultuaan ohjeita tai suosituksia, jotka liittyvät kestävien vaihtoehtoisten polttoaineiden ja energia- ja käyttövoimajärjestelmien käyttöönottoon aluksissa.

3. Virasto avustaa komissiota ja jäsenvaltioita asetuksen (EU) 2023/1805 täytäntöönpanossa. Virasto avustaa komissiota erityisesti FuelEU-tietokannan ja muiden mainitun asetuksen 19 artiklassa tarkoitettujen asiaankuuluvien tietoteknisten välineiden kehittämisessä ja ylläpidossa, asianmukaisten seurantavälineiden, ohjeiden ja riskiperusteisten kohdentamisvälineiden kehittämisessä erityisesti mainitun asetuksen 18 artiklassa säädettyjen täytäntöönpano-, todentamis- ja täytäntöönpanon valvontatoimien helpottamiseksi sekä asiaankuuluvien tietojen analysoinnissa ja mainitun asetuksen 30 artiklan mukaisen raportoinnin valmistelussa.

4. Virasto avustaa komissiota ja jäsenvaltioita asetuksen (EU) 2015/757 täytäntöönpanossa. Erityisesti virasto avustaa komissiota asiaankuuluvien tietoteknisten välineiden, tietokantojen ja ohjeiden kehittämisessä, päivittämisessä ja ylläpidossa mainitun asetuksen täytäntöönpanemiseksi ja täytäntöönpanotoimien helpottamiseksi sekä mainitun asetuksen mukaisesti raportoitujen asiaankuuluvien tietojen analysoinnissa, minkä lisäksi se tukee komissiota sen toimissa mainitun asetuksen 21 artiklan mukaisten velvoitteiden noudattamiseksi.

5. Virasto avustaa komissiota ja jäsenvaltioita direktiivin 2003/87/EY merenkulkualan kannalta merkityksellisten osien täytäntöönpanossa. Virasto avustaa komissiota erityisesti asianmukaisten tietoteknisten täytäntöönpanovälineiden, seurantavälineiden, ohjeiden ja riskiperusteisten kohdentamisvälineiden kehittämisessä, jotta voidaan helpottaa merenkulkualan kannalta merkityksellisiä direktiiviin 2003/87/EY liittyviä tarkastuksia ja täytäntöönpanoa ja täytäntöönpanon valvontaa, hyödyntäen samalla olemassa olevien asiaankuuluvien välineiden, palvelujen ja tietokantojen tuloksia.

6. Virasto antaa komissiolle joka kolmas vuosi kertomuksen unionin tasolla saavutetusta edistyksestä meriliikenteen hiilestä irtautumisessa. Kertomukseen on mahdollisuuksien mukaan sisällytettävä tekninen analyysi esiin tulleista seikoista, joihin voitaisiin puuttua unionin tasolla.

6 a. Tässä artiklassa säädetty tehtävät eivät saa vaikuttaa jäsenvaltioiden oikeuksiin ja velvollisuuksiin etenkin lippu-, satama- tai rannikkovaltioina.

7 artikla

Merelliseen turvallisuuteen ja kyberturvallisuuteen liittyvät tehtävät

1. Virasto tarjoaa komissiolle teknistä apua tälle asetuksen (EY) N:o 725/2004 9 artiklan 4 kohdan nojalla osoitettujen tarkastustehtävien suorittamisessa.
2. Virasto avustaa komissiota ja jäsenvaltioita komission tai jäsenvaltion pyynnöstä yhdessä muiden asiaankuuluvien unionin elinten kanssa helpottamalla kyberhäiriöitä koskevien parhaiden käytäntöjen ja tietojen vaihtoa jäsenvaltioiden välillä.
- 2 a. Tässä artiklassa säädetty tehtävät eivät saa vaikuttaa jäsenvaltioiden oikeuksiin ja velvollisuuksiin etenkin lippu-, satama- tai rannikkovaltioina.

8 artikla

Merivalvontaan ja merellä tapahtuviin kriiseihin liittyvät tehtävät

1. Virasto tarjoaa komissiolle ja jäsenvaltioille komission tai jäsenvaltion pyynnöstä uusimpaan teknologiaan perustuvia merivalvonta- ja viestintäpalveluja, mukaan lukien avaruus- ja maainfrastruktuurit sekä mille tahansa alustalle asennetut anturit, joilla parannetaan merellistä tilannetietoisuutta.
2. Virasto edistää direktiivin 2002/59/EY soveltamisalaan kuuluvan liikenteen seurannan alalla erityisesti rantavaltioiden välistä yhteistyötä kyseessä olevilla merenkulkualueilla sekä kehittää, ylläpitää ja käyttää kyseisen direktiivin 6 b artiklassa tarkoitettua Euroopan unionin alusten kaukotunnistus- ja seurantajärjestelmän (LRIT) Euroopan tietokeskusta ja 22 a artiklassa tarkoitettua unionin merenkulun tiedonvaihtojärjestelmää (SafeSeaNet) samoin kuin kansainvälistä LRIT:n tiedonvaihtojärjestelmää IMO:ssa tehdyn sitoumuksen mukaisesti.

3. Virasto ilmoittaa pyynnöstä, kansallisen ja unionin lainsäädännön soveltamista rajoittamatta, komissiolle, toimivaltaisille kansallisille viranomaisille ja asiaankuuluville unionin elimille niiden toimivaltuuksien puitteissa asiaankuuluvia aluksen sijainti- ja maahavaintotietoja meriliikenteen alaa koskevassa sovellettavassa unionin lainsäädännössä säädettyjen tai sitä koskevien kansainvälisten oikeudellisten välineiden mukaisten, merirosvoukseen ja lainvastaisiin tahallisiin tekoihin liittyvien uhkien torjuntatoimien helpottamiseksi, ellei sovellettavista tietosuojasäännöistä muutu johdu ja tapauksen mukaan direktiivissä 2002/59/EY säädettyjä hallinnollisia menettelyjä noudattaen. Alusten LRIT-tietojen antaminen edellyttää asianomaisen lippuvaltion lupaa.

4. Virasto ylläpitää keskusta, joka on käytettävissä 24 tuntia vuorokaudessa seitsemänä päivänä viikossa ja joka antaa pyynnöstä, kansallisen ja unionin lainsäädännön soveltamista rajoittamatta, komissiolle, toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, sanotun kuitenkin rajoittamatta niiden oikeuksia ja velvollisuuksia lippu-, rannikko- ja satamavaltioina, sekä asiaankuuluville unionin elimille niiden toimivaltuuksien puitteissa tarvittaessa merellistä tilannetietoisuutta koskevia tietoja ja analyttisiä tietoja niiden tukemiseksi seuraavissa:

- a) turvallisuus, turvatoimet ja meren pilaantumisen torjunta;
- b) merellä tapahtuvat hätätilanteet;
- c) sellaisen unionin merilainsäädännön täytäntöönpano, jossa edellytetään alusten liikkeiden seuranta;
- d) lainvastaisiin tahallisiin tekoihin liittyvien uhkien torjuntatoimet, joista säädetään sovellettavassa unionin merilainsäädännössä;
- d a) sellaisten SEU 29 artiklan tai SEUT 215 artiklan nojalla hyväksytyjen unionin rajoittavien toimenpiteiden täytäntöönpano, jotka kuuluvat viraston toimivaltaan.
- e) [...]

Tällaisten tietojen antamisessa noudatetaan sovellettavaa tietosuojalainsäädäntöä ja direktiivin 2002/59/EY mukaisesti perustetun korkean tason ohjausryhmän antamia suuntaviivoja. Alusten LRIT-tietojen antaminen edellyttää asianomaisen lippuvaltion lupaa.

5. Virasto edistää toimivaltansa puitteissa nopeaa reagointia kriiseihin ja niiden lieventämistä avustamalla jäsenvaltioita ja komissiota näiden pyynnöstä valmiussuunnitelmien täytäntöönpanossa ja helpottamalla tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa.

6. Virasto avustaa komissiota Copernicuksen turvallisuuspalvelujen merivalvontaosion käytössä Copernicus-ohjelman hallinnointi- ja rahoituspuitteiden mukaisesti.

7. [...]

7 a. Tässä artiklassa säädetyt tehtävät eivät saa vaikuttaa jäsenvaltioiden oikeuksiin ja velvollisuuksiin etenkin lippu-, satama- tai rannikkovaltioina.

9 artikla

Digitalisaatioon ja yksinkertaistamiseen liittyvät tehtävät

1. Virasto voi kerätä ja toimittaa tarvittaessa ja komission ja jäsenvaltioiden hyväksynnän saatuaan viraston toimivallan piiriin kuuluvan unionin lainsäädännön aloilla objektiivisia, luotettavia ja vertailukelpoisia tilastoja ja tietoja arvioidakseen olemassa olevien toimenpiteiden tehokkuutta ja kustannustehokkuutta. Lisäksi virasto voi tarvittaessa ja komission tai jäsenvaltioiden pyynnöstä helpottaa ja edistää ratkaisuja, joilla vahvistetaan Euroopan merenkulkualan yksinkertaistamista ja digitalisointia muun muassa sähköisten todistusten avulla.

2. Virasto avustaa komissiota Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1239³⁰ täytäntöönpanossa, jossa sillä on seuraavat tehtävät:

- a) eurooppalaisen merenkulkualan yhdenmetyt palveluympäristön (EMSWe) yhteisten tietoteknisten osien ja palvelujen kehittäminen tarvittaessa komission vastuulla;
- b) EMSWe-datajoukon, viestien soveltamisohjeen ja digitaalisten taulukoiden mallien ylläpitäminen;
- c) ei-sitovien teknisten ohjeiden laatiminen EMSWe:n täytäntöönpanoa varten;
- d) EMSWe:ssä vaihdettujen tietojen uudelleenkäytön ja jakamisen helpottaminen SafeSeaNet-järjestelmän avulla.

3. Virasto tarjoaa jäsenvaltioille niiden pyynnöstä teknistä apua niiden rekisterien ja menettelyjen digitalisoinnissa sähköisten varmenteiden käyttöönoton helpottamiseksi, sanotun kuitenkin vaikuttamatta jäsenvaltioiden rekistereitä koskeviin olemassa oleviin teknisiin ratkaisuihin tai jäsenvaltioiden oikeuksiin ja velvollisuuksiin lippuvaltioina.

3 a. Tietoteknisiä välineitä ja muita teknisiä ratkaisuja kehittäessään virasto ottaa aina huomioon kyberturvallisuuden.

3 b. Tässä artiklassa säädetty tehtävät eivät saa vaikuttaa jäsenvaltioiden oikeuksiin ja velvollisuuksiin etenkin lippu-, satama- tai rannikkovaltioina.

³⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1239, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2019, eurooppalaisen merenkulkualan yhdenmetyt palveluympäristön perustamisesta ja direktiivin 2010/65/EU kumoamisesta (EUVL L 198, 25.7.2019, s. 64).

Vierailut jäsenvaltioihin ja tarkastuskäynnit

1. Avustaakseen komissiota sen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi, erityisesti asiaankuuluvan unionin lainsäädännön tehokkaan täytäntöönpanon arvioinnissa, virasto tekee vierailuja jäsenvaltioihin liitteessä I lueteltujen unionin säädösten vaatimusten mukaisesti, jos komissio päättää siirtää tällaisen tehtävän virastolle, hallintoneuvoston vahvistamaa menettelyä noudattaen. Tällaisissa menettelyissä on otettava huomioon kunkin vierailun yhteydessä sovellettava yhdenmukainen lähestymistapa, jonka tarkoituksena on todentaa vierailulla useamman kuin yhden sellaisen säädöksen noudattaminen, joka liittyy tarkastuksen kohteena olevan jäsenvaltion toimintaan lippu-, satama- tai rannikkovaltiona.
2. Viraston on ilmoitettava asianomaiselle jäsenvaltiolle kohtuullisessa ajassa ja viimeistään viisi kuukautta ennen suunniteltua vierailua sitä suorittamaan valtuutettujen virkamiesten nimet, vierailun alkamisajankohta ja sen odotettu kesto. Vierailuja suorittamaan valtuutettujen viraston virkamiesten on tehtävänsä suorittaakseen esitettävä viraston pääjohtajan kirjallinen päätös, jossa määritellään heidän tehtävänsä kohde ja tarkoitus.
3. Virasto voi suorittaa komission puolesta tarkastuskäyntejä unionin sitovien säädösten vaatimusten mukaisesti unionin asetuksen (EY) N:o 391/2009 mukaisesti hyväksymien laitosten osalta sekä direktiivin (EU) 2022/993 mukaisesti kolmansien maiden merenkulkijoiden koulutuksen ja pätevyyden tunnustamisen osalta.
 - 3 a. Virasto voi myös suorittaa paikalla tehtäviä tarkastuksia komission puolesta kolmansissa maissa sijaitsevia kierrätyslaitoksia koskevan asetuksen (EU) 1257/2013 mukaisesti, jos komissio päättää siirtää tällaisen tehtävän virastolle.
4. [...]

5. Viraston on kunkin vierailun tai tarkastuskäynnin päätteeksi laadittava raportti ja lähetettävä se komissiolle ja asianomaiselle jäsenvaltiolle. Raportti laaditaan komission aiemmin vahvistaman mallin mukaisesti.

6. Tarvittaessa ja aina vierailu- tai tarkastuskierroksen päätyttyä virasto analysoi kyseisen kierroksen raportit horisontaalisten havaintojen ja yleisten päätelmien tekemiseksi käytössä olevien toimenpiteiden tehokkuudesta ja kustannustehokkuudesta. Virasto esittää tämän analyysin komissiolle ja jäsenvaltioille, jotta keskusteluja siitä voitaisiin jatkaa mahdollisten päätelmien tekemiseksi ja hyvien toimintatapojen levittämisen helpottamiseksi.

6 a. Tässä artiklassa säädetty tehtävät eivät saa vaikuttaa jäsenvaltioiden oikeuksiin ja velvollisuuksiin etenkään lippu-, satama- tai rannikkovaltioina.

III LUKU

MUUT VIRASTON TEHTÄVÄT, JOTKA LIITTYVÄT KANSAINVÄLISIIN SUHTEISIIN JA EUROOPAN RANNIKKOVARTIOSTOYHTEISTYÖHÖN

11 artikla

Kansainväliset suhteet

1. Virasto tarjoaa jäsenvaltioille ja komissiolle komission tai jäsenvaltioiden pyynnöstä teknistä apua, jota niiden osallistuminen IMO:n, meriliikenteen osalta maailman työjärjestön, satamavaltioiden harjoittamaa tarkastustoimintaa koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan, jäljempänä 'Pariisin yhteisymmärryspöytäkirja', ja asiaankuuluvien alueellisten järjestöjen, teknisten elinten asiaankuuluvaan työhön edellyttää, unionin toimivaltaan kuuluvien asioiden osalta.

[...]

2. Komission pyynnöstä virasto voi antaa asiaankuuluvia unionin säädöksiä koskevaa teknistä apua, mukaan lukien asiaankuuluvien koulutustoimien järjestäminen, unionin jäsenyyttä hakeville valtioille, ja soveltuvin osin Euroopan naapuruuspolitiikan kumppanimaille ja maille, jotka osallistuvat Pariisin yhteisymmärryspöytäkirjaan.

3. Virasto voi komission tai Euroopan ulkosuhdehallinnon tai molempien taikka jäsenvaltioiden pyynnöstä tarjota apua, kun on kyse alusten aiheuttamasta pilaantumisesta sekä öljyn- ja kaasunporauslaitteistojen aiheuttamasta meren pilaantumisesta, joka vaikuttaa alueellisen merialueen unionin kanssa jakaviin kolmansiin maihin. Virasto tarjoaa apua päätöksellä N:o 1313/2013/EU perustetun unionin pelastuspalvelumekanismiin ja niiden tämän asetuksen 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioihin sovellettavien edellytysten mukaisesti, joita sovelletaan analogisesti kolmansiin maihin. Kyseiset tehtävät sovitetaan yhteen meren pilaantumista koskevien nykyisten alueellisten yhteistyöjärjestelyjen kanssa.

4. Virasto voi komission pyynnöstä tarjota teknistä apua kolmansille maille toimivaltaansa kuuluvissa asioissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 24 artiklan soveltamista.

5. Virasto voi komission hyväksynnän saatuaan tehdä hallinnollisia järjestelyjä ja yhteistyötä muiden sellaisten unionin elinten kanssa, jotka toimivat viraston toimivaltaan kuuluvien asioiden alalla. Tällaisista järjestelyistä ja yhteistyöstä on saatava hallintoneuvoston puoltava lausunto, ja niistä on raportoitava sille säännöllisesti.

6. [...]

6 a. Tässä artiklassa säädetyt tehtävät eivät saa vaikuttaa jäsenvaltioiden oikeuksiin ja velvollisuuksiin etenkin lippu-, satama- tai rannikkovaltioina.

Eurooppalainen yhteistyö rannikkovartiostotoiminnoissa

1. Virasto tukee yhteistyössä asetuksella (EU) 2019/1896 perustetun Euroopan raja- ja merivartioviraston sekä asetuksella (EU) 2019/473 perustetun Euroopan kalastuksenvalvontaviraston kanssa kunkin viraston toimeksiannon puitteissa rannikkovartiostotoimintoja toteuttavia kansallisia viranomaisia kansallisella ja unionin tasolla sekä tarpeen mukaan kansainvälisellä tasolla
 - a) jakamalla, yhdistämällä ja analysoimalla tietoja, joita on saatavilla alusten ilmoitusjärjestelmissä ja muissa mainittujen virastojen ylläpitämässä tai niiden käytettävissä olevissa tietojärjestelmissä, niitä koskevien oikeusperustojen mukaisesti ja rajoittamatta jäsenvaltioiden omistusoikeutta tietoihin;
 - b) tarjoamalla uusimpaan teknologiaan perustuvia valvonta- ja viestintäpalveluja, mukaan lukien avaruus- ja maainfrastruktuuri sekä mille tahansa alustalle asennetut anturit;
 - c) kehittämällä valmiuksia suuntaviivoja ja suosituksia laatimalla ja parhaita käytäntöjä vahvistamalla sekä tarjoamalla henkilöstön koulutusta ja henkilöstövaihtoa;
 - d) tehostamalla rannikkovartiostotoimintoja koskevaa tietojenvaihtoa ja yhteistyötä, myös analysoimalla merialan operatiivisia haasteita ja kehittymässä olevia riskejä;
 - e) jakamalla valmiuksia suunnitteleamalla ja panemalla täytäntöön monialaisia operaatioita sekä jakamalla voimavaroja ja muita valmiuksia siltä osin kuin mainitut virastot koordinoivat näitä toimintoja ja niihin on saatu asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suostumus.
2. Viraston, Euroopan raja- ja merivartioviraston sekä Euroopan kalastuksenvalvontaviraston rannikkovartiostotoiminnoissa tekemän yhteistyön yksityiskohtaiset muodot määritetään työjärjestelyssä kunkin viraston toimeksiannon ja näihin virastoihin sovellettavien varainhoitoa koskevien sääntöjen mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 15 artiklassa säädettyä viraston hallintoneuvoston toimivaltaa. Viraston, Euroopan kalastuksenvalvontaviraston sekä Euroopan raja- ja merivartioviraston hallintoneuvostot hyväksyvät kyseisen järjestelyn.

3. Komissio laatii tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden, viraston, Euroopan raja- ja merivartiostoviraston sekä Euroopan kalastuksenvalvontaviraston kanssa rannikkovartiostotoiminnoissa tehtävää eurooppalaista yhteistyötä koskevan käsikirjan. Tämä käsikirja sisältää suuntaviivoja, suosituksia ja parhaita käytäntöjä tietojenvaihtoa varten. Komissio hyväksyy käsikirjan suosituksen muodossa.

4. Tässä artiklassa säädetyt tehtävät eivät saa haitata 4–12 artiklassa tarkoitettujen viraston tehtävien hoitamista eivätkä vaikuttaa jäsenvaltioiden oikeuksiin tai velvollisuuksiin etenkin lippu-, satama- tai rannikkovaltioina.

13 artikla

Viestintä ja tiedon levittäminen

Virasto voi omasta aloitteestaan toteuttaa tiedotustoimia toimeksiantonsa piiriin kuuluvilla aloilla tehdäkseen työtään tunnetuksi ja levittääkseen asiaankuuluvia ohjeita. Se varmistaa erityisesti, että yleisölle ja asianomaisille osapuolille annetaan oikea-aikaisesti objektiivista, luotettavaa ja helppotajuista tietoa sen työstä. Tiedotustoimilla on tuettava 3–12 artiklassa tarkoitettuja muita tehtäviä, ja ne on toteutettava asianmukaisten hallintoneuvoston hyväksymien tiedotusta ja viestintää koskevien suunnitelmien mukaisesti, mukaan lukien tarvittaessa järjestelyt jäsenvaltioiden kuulemisesta ennen tietojen julkistamista. Hallintoneuvosto saattaa nämä tarveanalyysiin perustuvat suunnitelmat säännöllisesti ajan tasalle.

IV LUKU

VIRASTON ORGANISAATIO

14 artikla

Hallinto- ja johtamisrakenne

Viraston hallinto- ja johtamisrakenteen muodostavat

- a) hallintoneuvosto, jonka tehtävät luetellaan 16 artiklassa;
- b) [...]
- c) pääjohtaja, jonka tehtävät luetellaan 23 artiklassa.

15 artikla

Hallintoneuvoston kokoonpano

1. Hallintoneuvosto koostuu yhdestä kunkin jäsenvaltion edustajasta ja kahdesta komission edustajasta, joilla kaikilla on äänioikeus.

[...]

Hallintoneuvostoon kuuluu myös neljä asiaan läheisimmin liittyvien 2 artiklassa tarkoitettujen alojen äänioikeudetonta ammattilaista, jotka komissio nimittää.

Hallintoneuvoston jäsenet nimitetään heidän 2 artiklassa tarkoitettuja aloja koskevan kokemuksensa ja asiantuntemuksensa perusteella. Jäsenvaltiot ja komissio pyrkivät tahoillaan varmistamaan miesten ja naisten tasapuolisen edustuksen hallintoneuvostossa. Yhden neljästä ammattilaisesta on oltava onnettomuustutkintaelinten pysyvän yhteistyöjärjestelmän edustaja direktiivin 2009/18/EY 10 artiklan mukaisesti.

3. Kukin jäsenvaltio ja komissio nimittää oman hallintoneuvoston jäsenensä sekä varajäsenen, joka edustaa hallintoneuvoston jäsentä hänen poissa ollessaan.
4. Jäsenten toimikausi on neljä vuotta. Sama henkilö voidaan nimittää uudelleen.
5. Jokaisen jäsenen ja varajäsenen on allekirjoitettava toimikautensa alussa kirjallinen ilmoitus siitä, että hän ei ole eturistiriitatilanteessa. Jokaisen jäsenen ja varajäsenen on saatettava ilmoituksensa ajan tasalle eturistiriitoihin liittyvien olosuhteiden muuttuessa. Virasto julkaisee ilmoitukset ja päivitykset verkkosivustollaan.

16 artikla

Hallintoneuvoston tehtävät

1. Sen varmistamiseksi, että virasto huolehtii tehtävistään, hallintoneuvosto
 - a) ohjaa yleisesti ja strategisesti viraston toimintaa;
 - b) hyväksyy viraston yhtenäisen ohjelma-asiakirjan vuosittain äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä 17 artiklan mukaisesti saatuaan lausunnon komissiolta;
 - c) hyväksyy äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä viraston vuotuisen talousarvion ja henkilöstötaulukon ja hoitaa muita viraston talousarvioon liittyviä tehtäviä VI luvun mukaisesti;
 - d) hyväksyy äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä viraston toimintaa koskevan konsolidoidun vuotuisen toimintakertomuksen ja toimittaa sen kunakin vuonna viimeistään 1 päivänä heinäkuuta Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja jäsenvaltioille. Kertomus on julkistettava;
 - e) vahvistaa virastoon sovellettavat varainhoitosäännöt 25 artiklan mukaisesti;

- f) antaa äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä lausunnon viraston lopullisesta tilinpäätöksestä;
- g) vahvistaa 10 artiklan nojalla tehtäviä vierailuja koskevan menettelyn. Jos komissio ilmoittaa 15 päivän kuluessa menettelyn hyväksymisestä vastustavansa sitä, hallintoneuvosto tutkii menettelyn uudelleen ja hyväksyy sen mahdollisine muutoksineen toisessa käsittelyssä joko kahden kolmasosan enemmistöllä, komission edustajat mukaan luettuina, tai jäsenvaltioiden edustajien yksimielisellä päätöksellä;
- h) tarkastelee ja hyväksyy hallinnolliset järjestelyt 11 artiklan 5 kohdan mukaisesti;
- i) hyväksyy petostentorjuntastrategian, joka on oikeassa suhteessa petosriskeihin nähden ottaen huomioon toteutettavien toimenpiteiden kustannukset ja hyödyt;
- j) hyväksyy jäsentensä eturistiriitojen ehkäisemistä ja hallintaa koskevat säännöt ja julkaisee vuosittain verkkosivustollaan hallintoneuvoston jäsenten sidonnaisuuksia koskevat ilmoitukset;
- j a) hyväksyy avoimuussäännöt ja -menettelyt, jotka koskevat lobbaustoimintaa ja kolmansien yhteisöjen osallistumista sellaisten, erityisesti tällaisia kolmansia yhteisöjä koskevien raporttien tai muiden asiakirjojen valmisteluun, jotka virasto antaa ja jotka julkaistaan sen verkkosivustolla;
- k) hyväksyy tarpeiden analysoinnin pohjalta 13 artiklassa tarkoitetut tiedotusta ja viestintää koskevat suunnitelmat ja saattaa ne säännöllisesti ajan tasalle;
- l) vahvistaa työjärjestyksensä äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä;
- m) [...]
- n) [...]

- o) käyttää 2 kohdan mukaisesti viraston henkilöstön suhteen henkilöstösäännöissä nimittävälle viranomaiselle ja muuta henkilöstöä koskevissa palvelussuhteen ehtoissa työ sopimusten tekemiseen valtuutetulle viranomaiselle annettuja valtuuksia³¹;
- p) vahvistaa henkilöstösääntöjen ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen täytäntöönpanoa koskevat säännökset henkilöstösääntöjen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- q) nimittää pääjohtajan, antaa hänelle ohjausta ja seuraa hänen suoriutumistaan tehtävistään ja jatkaa tarvittaessa hänen toimikauttaan tai erottaa hänet äänivaltaisten jäsentensä neljän viidesosan enemmistöllä 22 artiklan mukaisesti;
- r) vahvistaa päätöksentekomenettelyt, joita pääjohtajan on noudatettava;
- s) tarvittaessa, jollei henkilöstösäännöistä ja muuhun henkilöstöön sovellettavista palvelussuhteen ehtoista muuta johdu, nimittää tilinpitäjän, joka hoitaa tehtäviään täysin riippumattomasti;
- t) huolehtii siitä, että sisäisen tai ulkoisen tarkastuksen raportteihin ja arviointeihin perustuvien havaintojen ja suositusten sekä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) ja Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) tutkimusten perusteella toteutetaan asianmukaiset jatkotoimet;
- u) tekee kaikki päätökset viraston sisäisten rakenteiden perustamisesta äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä, myös päätösvallattomien ala- tai työryhmien perustamisesta ottaen asianmukaisesti huomioon niiden talousarviovaikutukset, sekä tarvittaessa niiden muuttamisesta;

³¹ Neuvoston asetus (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68, annettu 29 päivänä helmikuuta 1968, Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen vahvistamisesta sekä yhteisöjen virkamiehiin tilapäisesti sovellettavien erityisten toimenpiteiden laatimisesta (EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1).

- u a) hyväksyy äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä järjestelyt, jotka koskevat kolmansien maiden osallistumista viraston toimintaan 24 artiklan mukaisesti;
- v) päättää äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä palveluista, joita virasto voi tarjota maksuja ja palkkioita vastaan, ja hyväksyy puitemallin 26 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen maksettavien maksujen ja palkkioiden jakamista varten. Jos komissio ilmoittaa 15 päivän kuluessa maksuja vastaan tarjottavia palveluja tai puitemallia koskevan hallintoneuvoston päätöksen hyväksymisestä vastustavansa sitä, hallintoneuvosto tutkii päätöksen uudelleen ja hyväksyy sen mahdollisine muutoksineen toisessa käsittelyssä joko neljän viidesosan enemmistöllä, komission edustajat mukaan luettuina, tai jäsenvaltioiden edustajien yksimielisellä päätöksellä;
- v a) päättää äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä 33 artiklassa tarkoitetuista virastolle maksettavista maksuista ja palkkioista sekä maksuehdoista;
- w) hyväksyy tehokkuusetuja ja synergiaa koskevan strategian;
- x) [...]
- y) hyväksyy 41 artiklassa tarkoitetut viraston sisäiset turvallisuussäännöt;
- z) nimittää viraston tietosuojavastaavan.

2. Hallintoneuvosto tekee henkilöstösääntöjen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti henkilöstösääntöjen 2 artiklan 1 kohtaan ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 6 artiklaan perustuvan päätöksen, jolla siirretään asiaankuuluva nimittävän viranomaisen toimivalta pääjohtajalle ja vahvistetaan ehdot, joiden täytyessä toimivallan siirto voidaan keskeyttää. Pääjohtajalla on valtuudet siirtää nämä valtuudet edelleen.

Jos poikkeukselliset olosuhteet sitä edellyttävät, hallintoneuvosto voi tekemällään päätöksellä tilapäisesti keskeyttää pääjohtajalle siirretyn nimittävän viranomaisen toimivallan ja hänen edelleen siirtämänsä nimittävän viranomaisen toimivallan ja käyttää kyseistä toimivaltaa itse tai siirtää sen jollekin jäsenistään tai jollekulle henkilöstöön kuuluvalle, joka on muu kuin pääjohtaja.

17 artikla

Vuotuinen ja monivuotinen ohjelmasuunnittelu

1. Hallintoneuvosto hyväksyy vuosittain viimeistään 30 päivänä marraskuuta yhtenäisen ohjelma-asiakirjan, joka sisältää monivuotisen ja vuotuisen ohjelmasuunnittelun, pääjohtajan laatiman luonnoksen perusteella ottaen huomioon komission lausunnon. Se toimittaa ohjelma-asiakirjan Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

Jos komissio ilmoittaa vastustavansa hyväksytyä yhtenäistä ohjelma-asiakirjaa 15 päivän kuluessa sen hyväksymisestä, hallintoneuvosto tutkii yhtenäisen ohjelma-asiakirjan uudelleen ja hyväksyy sen kahden kuukauden kuluessa mahdollisine muutoksineen toisessa käsittelyssä joko kahden kolmasosan enemmistöllä, komission edustajat mukaan luettuina, tai jäsenvaltioiden edustajien yksimielisellä päätöksellä.

2. Yhtenäisestä ohjelma-asiakirjasta tulee lopullinen, kun yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu, ja sitä on tarvittaessa mukautettava talousarviota vastaavasti.

3. Vuotuisessa työohjelmassa on esitettävä yksityiskohtaiset tavoitteet ja odotettavissa olevat tulokset, myös tulosindikaattorit. Siinä on myös esitettävä kuvaus rahoitettavista toimista ja mainittava kuhunkin toimeen osoitetut taloudelliset resurssit ja henkilöresurssit toimintoperusteisen budjetoinnin ja hallinnoinnin periaatteiden mukaisesti. Vuotuisen työohjelman on oltava yhdenmukainen 7 kohdassa tarkoitettun monivuotisen työohjelman kanssa. Siinä on selkeästi ilmoitettava, mitkä toiminnot on lisätty tai poistettu tai mitä toimia on muutettu edelliseen varainhoitovuoteen verrattuna.

4. Hallintoneuvosto muuttaa hyväksytyä vuotuista työohjelmaa, jos virastolle annetaan uusi tehtävä. Tällaisen uuden tehtävän sisällyttämisen edellytyksenä on henkilöstöresursseihin ja talousarvioresursseihin kohdistuvien vaikutusten analyysi, ja se voi edellyttää päätöstä muiden tehtävien lykkäämisestä.

5. Hallintoneuvosto tutkii ja hyväksyy yhtenäisen ohjelma-asiakirjan valmistelun yhteydessä 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, 3 artiklan 2 kohdan b alakohdassa, 4 artiklan 2, 9 ja 9 a kohdassa, 5 artiklan 6, 8 ja 8 a kohdassa, 7 artiklan 2 kohdassa, 8 artiklan 6 ja 7 kohdassa, 9 artiklan 3 kohdassa, 10 artiklan 3 a kohdassa ja 11 artiklan 2 ja 4 kohdassa tarkoitetut komission tai jäsenvaltioiden teknistä apua koskevat pyynnöt. Tällaisten pyyntöjen hyväksyminen

- a) ei saa haitata viraston muita tehtäviä;
- b) on tehtävä välttämättä toimien päällekkäisyyttä;
- c) edellyttää henkilöstöresursseihin ja talousarvioresursseihin kohdistuvien vaikutusten analyysia; ja
- d) voi edellyttää päätöstä muiden tehtävien lykkäämisestä.

6. Vuotuiseen työohjelmaan tehtävät olennaiset muutokset on hyväksyttävä samaa menettelyä noudattaen kuin alkuperäinen vuotuinen työohjelma. Hallintoneuvosto voi siirtää pääjohtajalle valtuudet tehdä vuotuiseen työohjelmaan muita kuin olennaisia muutoksia.

7. Monivuotisessa työohjelmassa on esitettävä yleinen strateginen ohjelma, mukaan lukien tavoitteet, odotetut tulokset ja tulosindikaattorit. Siinä on esitettävä myös resursseja koskeva ohjelmasuunnittelu, mukaan lukien monivuotinen talousarvio ja henkilöstö.

8. Resursseja koskeva ohjelmasuunnittelu on saatettava ajan tasalle vuosittain. Strategista ohjelmaa on päivitettävä tarvittaessa, ja erityisesti 41 artiklassa tarkoitetun arvioinnin tulosten huomioon ottamiseksi.

18 artikla

Hallintoneuvoston puheenjohtaja

1. Hallintoneuvosto valitsee äänivaltaisten jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan. Puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja valitaan hallintoneuvoston äänivaltaisten jäsenten kahden kolmasosan enemmistöllä.
2. Puheenjohtajan ollessa estyneenä varapuheenjohtaja toimii tämän sijaisena.
3. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi on neljä vuotta. Toimikausi voidaan uusia kerran. Jos heidän jäsenyytensä hallintoneuvostossa kuitenkin päättyy heidän toimikautensa aikana, myös heidän toimikautensa päättyy tuona päivänä ilman eri toimenpiteitä.

19 artikla

Hallintoneuvoston kokoukset

1. Hallintoneuvoston kokoukset järjestetään sen työjärjestyksen mukaisesti ja sen puheenjohtajan kutsusta.
2. Viraston pääjohtaja osallistuu asioiden käsittelyyn, paitsi jos hänen osallistumisensa voi puheenjohtajan päätöksen perusteella johtaa eturistiriitaan tai jos hallintoneuvoston on määrä tehdä päätös 35 artiklan mukaisesti.
3. Hallintoneuvosto kokoontuu sääntömääräiseen istuntoon kahdesti vuodessa. Muulloin se kokoontuu puheenjohtajan aloitteesta tai jos komissio tai kolmannes jäsenvaltioista sitä pyytää.
4. Kun kyseessä on luottamuksellinen asia tai syntyy eturistiriita, hallintoneuvosto voi päättää käsitellä esityslistallaan olevia tiettyjä kohtia ilman, että asianomaiset jäsenet ovat läsnä. Tämä ei vaikuta jäsenvaltioiden ja komission oikeuteen käyttää edustajanaan varajäsentä tai muuta henkilöä. Tämän säännöksen yksityiskohtaiset soveltamissäännöt vahvistetaan hallintoneuvoston työjärjestyksessä.

5. Hallintoneuvosto voi kutsua kokouksensa esityslistan tiettyjen kohtien käsittelyyn tarkkailijoiksi henkilöitä, joiden lausunnoilla voi olla merkitystä.
6. Hallintoneuvoston jäsenten apuna voi olla neuvonantajia tai asiantuntijoita, jollei sen työjärjestyksestä muuta johdu.
7. Virasto huolehtii hallintoneuvoston sihteeristön tehtävistä.

20 artikla

Hallintoneuvoston äänestysäännöt

1. Hallintoneuvosto tekee päätöksensä äänivaltaisten jäsentensä ehdottomalla enemmistöllä, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.
2. [...]
3. Kullakin jäsenellä on yksi ääni. Viraston pääjohtajalla ei ole äänioikeutta.
4. Jäsenen poissa ollessa hänen varajäsenellään on oikeus käyttää jäsenen äänioikeutta.
5. Työjärjestyksessä määritellään yksityiskohtaiset äänestysmenettelyt, erityisesti edellytykset, joiden mukaan jäsen voi toimia toisen jäsenen puolesta.

21 artikla

[...]

1. [...]

2. [...]

a) [...]

b) [...]

c) [...]

3. [...]

4. [...]

5. [...]

6. [...]

7. [...]

PÄÄJOHTAJA

22 artikla

Nimittäminen, toimikauden jatkaminen ja erottaminen

1. Hallintoneuvosto nimittää pääjohtajan ansioiden ja pätevyuden perusteella komission esittämästä ehdokasluettelosta noudattaen avointa ja läpinäkyvää valintamenettelyä, joka kunnioittaa sukupuolten tasapuolisen edustuksen ja maantieteellisen tasapainon periaatetta.
2. Hallintoneuvoston puheenjohtaja tekee pääjohtajan työsopimuksen viraston puolesta.
3. Pääjohtajan toimikausi on viisi vuotta. Komissio laatii riittävän ajoissa ennen toimikauden päättymistä arvion, jossa tarkastellaan pääjohtajan suoriutumista tehtävistään sekä viraston tulevia tehtäviä ja haasteita, ja toimittaa sen hallintoneuvostolle.
4. Hallintoneuvosto voi 3 kohdassa tarkoitetun arvioinnin huomioon ottaen jatkaa pääjohtajan toimikautta kerran enintään viideksi vuodeksi.
5. Pääjohtaja, jonka toimikautta on jatkettu, ei saa osallistua samaa tointa koskevaan valintamenettelyyn.
6. Pääjohtaja voidaan erottaa toimestaan ainoastaan hallintoneuvoston päätöksellä, jonka se tekee joko komission tai hallintoneuvoston äänivaltaisten jäsentensä yhden kolmasosan enemmistöllä esittämän ehdotuksen perusteella.
7. Pääjohtaja otetaan palvelukseen viraston väliaikaisena toimihenkilönä muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a alakohdan mukaisesti.

Pääjohtajan tehtävät ja vastuut

1. Pääjohtaja johtaa virastoa hallintoneuvoston päätösten mukaisesti ja vastaa toiminnastaan hallintoneuvostolle.
2. Pääjohtaja hoitaa tehtäviään riippumattomasti, eikä hän saa pyytää eikä ottaa vastaan ohjeita miltään hallitukselta eikä miltään muulta elimeltä, sanotun kuitenkin rajoittamatta komission ja hallintoneuvoston toimivaltaa.
3. Pääjohtaja raportoi pyydettyään Euroopan parlamentille tehtäviensä hoidosta. Neuvosto voi pyytää pääjohtajaa raportoimaan tehtäviensä hoidosta.
4. Pääjohtaja on viraston laillinen edustaja.
5. Pääjohtaja vastaa virastolle tällä asetuksella uskottujen tehtävien täytäntöönpanosta. Pääjohtaja erityisesti
 - a) varmistaa viraston päivittäisen toiminnan kestävän ja tehokkaan hallinnoinnin;
 - b) organisoi, johtaa ja valvoo viraston operaatioita ja henkilöstöä hallintoneuvoston päätösten asettamissa rajoissa;
 - c) valmistelee ja panee täytäntöön hallintoneuvoston hyväksymät päätökset.
 - d) laatii luonnoksen virastoon sovellettavista varainhoitosäännöistä hallintoneuvoston hyväksyttäväksi;
 - e) laatii arvion viraston tuloista ja menoista 27 artiklan mukaisesti ja talousarvion toteuttamisesta 28 artiklan mukaisesti.
 - f) laatii yhtenäisen ohjelma-asiakirjan luonnoksen ja toimittaa sen hallintoneuvoston hyväksyttäväksi komissiota kuultuaan vähintään neljä viikkoa ennen asiaa koskevaa hallintoneuvoston kokousta;

- g) panee täytäntöön yhtenäisen ohjelma-asiakirjan, arvioi sen edistymistä asiaankuuluvien indikaattorien osalta ja raportoi sen täytäntöönpanosta hallintoneuvostolle;
- h) laatii viraston toimintaa koskevan konsolidoidun vuotuisen toimintakertomuksen ja esittää sen hallintoneuvostolle arvioitavaksi ja hyväksyttäväksi;
- i) vastaa kaikkiin 17 artiklan 5 kohdan mukaisiin avunpyyntöihin;
- j) päättää suorittaa 10 artiklassa tarkoitettuja vierailuja ja tarkastuskäyntejä komissiota kuultuaan ja noudattaen hallintoneuvoston 16 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaisesti vahvistamaa vierailuja koskevaa menettelyä;
- k) päättää viraston toimialoilla toimivien muiden unionin elinten kanssa tehtävistä hallinnollisista järjestelyistä edellyttäen, että järjestelyä koskeva ehdotus on toimitettu ensin komissiolle ja hallintoneuvostolle kuulemista varten 11 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja että hallintoneuvosto ei vastusta sitä neljän viikon kuluessa;
- l) toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien sisäisten hallinnollisten ohjeiden antaminen ja tiedonantojen julkaiseminen, varmistaakseen viraston toiminnan tämän asetuksen säännösten mukaisesti;
- m) organisoii tehokkaan seurantajärjestelmän, jonka avulla viraston työn tuloksia voidaan verrata sille tässä asetuksessa asetettuihin tavoitteisiin ja tehtäviin. Tätä varten hän laatii yhteisymmärryksessä komission ja hallintoneuvoston kanssa yksilöllisesti suunniteltuja tulosindikaattoreita, joiden avulla voidaan arvioida saavutettuja tuloksia tehokkaasti. Hän varmistaa, että viraston organisaatorakennetta mukautetaan säännöllisesti muuttuviin tarpeisiin käytettävissä olevien taloudellisten ja henkilöresurssien puitteissa. Tässä yhteydessä hän vahvistaa tunnustettujen ammatillisten vaatimusten mukaiset säännölliset arviointimenettelyt.
- n) ottaa käyttöön tuloksellisen ja tehokkaan sisäisen valvontajärjestelmän ja varmistaa sen toiminnan sekä ilmoittaa sen kaikista merkittävistä muutoksista hallintoneuvostolle;

- o) varmistaa virastoa koskevien riskinarviointien ja riskinhallinnan toteuttamisen;
- p) laatii jatkotoimia koskevan suunnitelman 38 artiklassa tarkoitettujen sisäisen tai ulkoisen tarkastuksen raporttien ja arviointien sekä OLAFin ja EPPOn tutkimusten päätelmien perusteella ja raportoi edistymisestä kahdesti vuodessa komissiolle ja säännöllisesti hallintoneuvostolle;
- q) suojaa unionin taloudellisia etuja petoksia, lahjontaa ja muuta laitonta toimintaa ehkäisevillä toimenpiteillä rajoittamatta OLAFin ja EPPOn tutkintavaltuuksia, tehokkailla tarkastuksilla ja, jos sääntöjenvastaisuuksia todetaan, perimällä takaisin aiheettomasti maksetut määrät ja tarvittaessa määräämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia seuraamuksia, myös taloudellisia seuraamuksia;
- r) laatii petostentorjuntastrategian, tehokkuushyöty- ja synergiastrategian, kolmansien maiden tai kansainvälisten järjestöjen tai molempien kanssa tehtävää yhteistyötä koskevan strategian sekä viraston organisaation hallinnoinnin ja sisäisen valvonnan järjestelmiä koskevan strategian ja esittää ne hallintoneuvoston hyväksyttäväksi;
- s) edistää monimuotoisuutta ja varmistaa sukupuolten tasapuolisen edustuksen viraston henkilöstön palvelukseenotossa;
- t) palkkaa henkilöstöä mahdollisimman laajalta maantieteelliseltä alueelta;
- u) suunnittelee ja panee täytäntöön viraston viestintäpolitiikan;
- v) suorittaa muita hallintoneuvoston hänelle antamia tai siirtämiä tai tämän asetuksen edellyttämiä tehtäviä.

24 artikla

Kolmansien maiden osallistuminen

1. Viraston toimintaan voivat osallistua kolmannet maat, jotka ovat tehneet unionin kanssa sopimuksen, jonka mukaisesti ne ovat saattaneet voimaan meriturvallisuutta, merenkulun turvatoimia sekä alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisyä ja torjuntaa koskevan unionin lainsäädännön ja soveltavat sitä.
2. Virasto tekee komission lausunnon ja hallintoneuvoston luvan saatuaan mainittuihin sopimukseen sisältyvien asianomaisten määräysten mukaisesti järjestelyt, joissa määritellään kyseisten maiden viraston toimintaan osallistumista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen luonne ja laajuus, mukaan lukien rahoitusosuuksia ja henkilöstöä koskevat määräykset.

VI LUKU

VARAINHOITOA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

25 artikla

Varainhoitoa koskevat säännöt

Hallintoneuvosto hyväksyy virastoon sovellettavat varainhoitosäännöt komissiota kuultuaan. Varainhoitoa koskevat säännöt voivat poiketa Euroopan komission delegoidusta asetuksesta (EU) 2019/715 ainoastaan, jos viraston toiminta sitä erityisesti edellyttää ja jos komissio on antanut siihen ennalta suostumuksensa.

26 artikla

Talousarvio

1. Viraston kaikista tuloista ja menoista laaditaan kutakin kalenterivuotta vastaavaa varainhoitovuotta varten arvio, jonka perusteella tulot ja menot otetaan viraston talousarvioon.
2. Talousarvioon otettavien tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.
3. Sulkematta pois muita tulonlähteitä viraston tulot koostuvat seuraavista:
 - a) Euroopan unionin yleiseen talousarvioon otettu unionin rahoitusosuus ja unionin elinten avustukset;
 - b) viraston toimintaan 24 artiklan mukaisesti osallistuvien kolmansien maiden mahdolliset rahoitusosuudet;
 - c) sellaisista infrastruktuureista, julkaisuista, koulutuksista tai muista palveluista perittävät maksut ja palkkiot, joita virasto tarjoaa 33 artiklan nojalla tehdyn hallintoneuvoston päätöksen mukaisesti;
 - d) jäsenvaltioiden, kolmansien maiden tai muiden yhteisöjen mahdolliset vapaaehtoiset rahoitusosuudet, edellyttäen että tällainen rahoitusosuus on avointa, selkeästi eritelty talousarviossa eikä vaaranna viraston riippumattomuutta eikä puolueettomuutta.
4. Viraston menoihin kuuluvat henkilöstön palkat, hallinto- ja infrastruktuurimenot sekä toimintakustannukset.

Talousarvion laatiminen

1. Pääjohtaja laatii ja toimittaa hallintoneuvostolle joka vuosi ehdotuksen viraston seuraavan varainhoitovuoden tuloja ja menoja koskevaksi ennakoarvioksi, johon sisältyy henkilöstötaulukko.
2. Hallintoneuvosto hyväksyy tähän ehdotukseen perustuvan alustavan ennakoarvion viraston tuloista ja menoista seuraavaa varainhoitovuotta varten.
3. Alustava ennakoarvio viraston tuloista ja menoista toimitetaan komissiolle viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä tammikuuta. Hallintoneuvosto toimittaa lopullisen ennakoarvion komissiolle viimeistään kyseisen vuoden maaliskuun 31 päivänä.
4. Komissio toimittaa ennakoarvion budjettivallan käyttäjälle yhdessä Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevan alustavan esityksen kanssa.
5. Tämän ennakoarvion perusteella komissio sisällyttää Euroopan unionin alustavaan yleiseen talousarvioon määrärahat, joita se pitää henkilöstötaulukon perusteella välttämättöminä, sekä yleisestä talousarviosta otettavan avustuksen määrän ja toimittaa alustavan talousarvioesityksen budjettivallan käyttäjälle SEUT-sopimuksen 313 ja 314 artiklan mukaisesti.
6. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy virastolle annettavaa avustusta koskevat määrärahat.
7. Budjettivallan käyttäjä vahvistaa viraston henkilöstötaulukon.
8. Hallintoneuvosto vahvistaa viraston talousarvion. Siitä tulee lopullinen, kun Euroopan unionin yleinen talousarvio on lopullisesti hyväksytty. Sitä mukautetaan tarvittaessa tätä vastaavasti.

9. Kaikkiin rakennushankkeisiin, joilla on todennäköisesti huomattava vaikutus viraston talousarvioon, sovelletaan delegoidun asetuksen (EU) N:o 715/2019 säännöksiä.

28 artikla

Talousarvion toteuttaminen

1. Pääjohtaja vastaa viraston talousarvion toteuttamisesta.
2. Pääjohtaja toimittaa vuosittain budjettivallan käyttäjälle kaikki arviointimenettelyjen tulosten kannalta tärkeät tiedot.

29 artikla

Tilinpäätöksen esittäminen ja vastuuvapauden myöntäminen

1. Viraston tilinpitäjä toimittaa alustavan tilinpäätöksen komission tilinpitäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 1 päivänä.
2. Virasto toimittaa selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta Euroopan parlamentille, neuvostolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 31 päivänä.
3. Komission tilinpitäjä toimittaa viraston alustavan tilinpäätöksen yhdistettynä komission tilinpäätökseen tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 31 päivänä.
4. Saatuaan tilintarkastustuomioistuimelta varainhoitoasetuksen 246 artiklassa tarkoitetut huomautukset viraston alustavasta tilinpäätöksestä pääjohtaja laatii lopullisen tilinpäätöksen, josta hän vastaa, ja toimittaa sen hallintoneuvostolle lausuntoa varten.
5. Hallintoneuvosto antaa lausunnon viraston lopullisesta tilinpäätöksestä.
6. Tilinpitäjä toimittaa lopullisen tilinpäätöksen ja hallintoneuvoston lausunnon Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään seuraavan varainhoitovuoden heinäkuun 1 päivänä.

7. Lopullinen tilinpäätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä viimeistään seuraavan varainhoitovuoden marraskuun 15 päivänä.
8. Pääjohtaja toimittaa tilintarkastustuomioistuimelle vastauksen tämän huomautuksiin viimeistään 30 päivänä syyskuuta. Pääjohtaja toimittaa tämän vastauksen myös hallintoneuvostolle.
9. Pääjohtaja antaa varainhoitoasetuksen 261 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä kaikki kyseistä varainhoitovuotta koskevan vastuuvapausmenettelyn moitteettomaksi toteuttamiseksi tarvittavat tiedot.
10. Euroopan parlamentti myöntää neuvoston määräenemmistöllä antamasta suosituksesta pääjohtajalle vastuuvapauden vuoden N talousarvion toteuttamisesta ennen vuoden N + 2 15:ttä päivää toukokuuta.

VII LUKU

HENKILÖSTÖ

30 artikla

Yleiset säännökset

Viraston henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä ja unionin muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja sekä näiden säännösten täytäntöönpanosäännöksiä, jotka on annettu Euroopan unionin toimielinten yhteisellä päätöksellä.

31 artikla

Tilapäisesti siirretyt kansalliset asiantuntijat ja muu henkilöstö

1. Virasto voi käyttää kansallisia asiantuntijoita tai muuta henkilöstöä, joka ei ole viraston palveluksessa.
2. Hallintoneuvosto tekee päätöksen, jossa vahvistetaan säännöt kansallisten asiantuntijoiden tilapäisestä siirtämisestä viraston palvelukseen.

VIII LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

32 artikla

Oikeudellinen asema ja kotipaikka

1. Virasto on unionin elin, ja se on oikeushenkilö.

2. Virastolla on kussakin jäsenvaltiossa laajin kansallisen lainsäädännön mukainen oikeushenkilöllä oleva oikeus- ja oikeustoimikelpoisuus. Se voi erityisesti hankkia ja luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä.
3. Virastoa edustaa sen pääjohtaja.
4. Viraston kotipaikka on Lissabonissa, Portugalin tasavallassa.
5. [...]

33 artikla

Virastolle maksettavat maksut ja palkkiot

1. Hallintoneuvosto tekee 2, 3 ja 4 kohdassa säädettyjen periaatteiden mukaisesti päätöksen, jossa täsmennetään:
 - a) virastolle 26 artiklan 3 kohdan c alakohtaa sovellettaessa maksettavat maksut ja palkkiot; ja
 - b) maksuehdot.

[...]

2. Maksuja ja palkkioita peritään 26 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetuista viraston erityisesti kolmansille maille ja alan toimijoille tarjoamista palveluista, jotka liittyvät viraston toimivaltaan kuuluviin tehtäviin. Kyseiset palvelut eivät saa haitata viraston tehtäviä tai hallintoneuvoston asettamia prioriteetteja.

Jäsenvaltiot eivät maksa maksuja tai palkkioita viraston niille tarjoamista palveluista.

3. Maksut ja palkkiot ilmaistaan ja maksetaan euromääräisinä. Maksut ja palkkiot vahvistetaan avoimella, oikeudenmukaisella ja yhdenmukaisella tavalla. Pienten ja keskisuurten yritysten erityistarpeet on otettava huomioon, mukaan luettuna mahdollisuus jakaa maksut useaan erään ja vaiheeseen. Maksujen jakautuminen on mainittava selkeästi kirjanpidossa. Maksujen ja palkkioiden maksamiselle on asetettava kohtuulliset määräajat.

4. Maksujen ja palkkioiden suuruus vahvistetaan tasolle, jolla varmistetaan, että niistä saatavien tulojen määrällä voidaan täysin kattaa tarjotuista palveluista aiheutuneet kustannukset. Kaikki viraston henkilöstön 2 kohdassa tarkoitetuista toimista aiheutuvat menot, mukaan lukien työnantajan suhteelliset maksut eläkejärjestelmään, on erityisesti otettava huomioon näissä kustannuksissa. Jos maksuilla ja palkkioilla katettavien palvelujen suorittamisesta aiheutuu huomattava epätasapaino toistuvasti, maksujen ja palkkioiden tasoa on tarkistettava. Nämä maksut ja palkkiot ovat käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja virastolle.

34 artikla

[...]

1. [...]

2. [...]

35 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Virastoon ja sen henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionin erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa.

36 artikla

Kielijärjestelyt

1. Virastoon sovelletaan neuvoston asetuksen N:o 1³² säännöksiä.
2. Euroopan unionin elinten käännöskeskus huolehtii viraston toiminnan edellyttämistä käännöspalveluista.

37 artikla

Avoimuus

1. Viraston hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001³³.
2. Hallintoneuvosto vahvistaa asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt kuuden kuukauden kuluessa ensimmäisestä kokouksestaan.
3. Päätöksistä, jotka virasto tekee asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan nojalla, voidaan tehdä kantelu Euroopan oikeusasiamiehelle SEUT-sopimuksen 228 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti tai nostaa kanne Euroopan unionin tuomioistuimessa SEUT-sopimuksen 263 artiklassa määrättyjen edellytysten mukaisesti.
4. Viraston suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/1725³⁴.

³² EYVL 17, 6.10.1958, s. 385/58. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna tiettyjen asetusten ja päätösten mukauttamista Bulgarian ja Romanian liittymisen johdosta koskevalla 20 päivänä marraskuuta 2006 annetulla asetuksella (EY) N:o 1791/2006.

³³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

³⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

38 artikla

Petosten torjunta

1. Helpottaakseen asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 soveltamisalaan kuuluvien petosten, lahjonnan ja muiden laittomien toimien torjuntaa virasto antaa asianmukaiset määräykset, jotka koskevat kaikkia viraston työntekijöitä.
2. Tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien virastolta unionin rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikalla suoritettavia tarkastuksia.
3. OLAF voi asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013 vahvistettujen säännösten ja menettelyjen mukaisesti tehdä tutkimuksia, mukaan luettuina paikan päällä suoritettavat tarkastukset ja todentamiset, selvittääkseen, onko viraston myöntämiin avustuksiin tai sen rahoittamiin sopimuksiin liittynyt unionin taloudellisia etuja vahingoittavia petoksia, lahjontaa tai muuta laitonta toimintaa.
4. Viraston yhteistyösopimukseen kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa sekä sen muihin sopimuksiin, avustussopimuksiin ja avustuspäätöksiin on sisällytettävä määräyksiä, joissa nimenomaisesti annetaan tilintarkastustuomioistuimelle, OLAFille ja EPPOLle valtuudet tehdä tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia toimivaltuuksiensa mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista.

39 artikla

Turvallisuusluokiteltujen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojaamista koskevat turvallisuussäännöt

Virasto hyväksyy omat turvallisuussäännöt, jotka vastaavat komission päätöksissä (EU, Euratom) 2015/443³⁵ ja 2015/444³⁶ vahvistettuja EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojaamista koskevia komission turvallisuussääntöjä. Viraston turvallisuussääntöjen on sisällettävä tällaisten tietojen vaihtamista, käsittelyä ja tallentamista koskevat säännökset.

³⁵ Komission päätös (EU, Euratom) 2015/443, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2015, turvallisuudesta komissiossa (EUVL L 72, 17.3.2015, s. 41).

³⁶ Komission päätös (EU, Euratom) 2015/444, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2015, EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevista säännöistä (EUVL L 72, 17.3.2015, s. 53).

40 artikla

Vastuu

1. Viraston sopimusperusteinen vastuu määräytyy kyseessä olevaan sopimukseen sovellettavan lainsäädännön mukaan.
2. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista asia viraston tekemässä sopimuksessa mahdollisesti olevan välityslausekkeen nojalla.
3. Jos kyseessä on sopimukseen perustumaton vastuu, virasto korvaa jäsenvaltioiden lainsäädäntöön sisältyvien yhteisten peruseriaatteiden mukaisesti vahingon, jonka viraston yksiköt tai henkilöstön jäsenet ovat tehtäviään suorittaessaan aiheuttaneet.
4. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista riidat, jotka koskevat 3 kohdassa tarkoitettujen vahinkojen korvaamista.
5. Viraston henkilöstöön kuuluvien henkilökohtaisesta vastuusta virastoa kohtaan määrätään heihin sovellettavissa henkilöstösäännöissä tai palvelussuhteen ehdoissa.

41 artikla

Arviointi ja uudelleentarkastelu

1. Hallintoneuvosto tilaa viimeistään viiden vuoden kuluttua [voimaantulopäivästä] sekä sen jälkeen viiden vuoden välein riippumattoman ulkopuolisen arvioinnin, jossa tarkastellaan erityisesti viraston ja sen toimintatapojen vaikuttavuutta, tehokkuutta ja tuloksellisuutta. Arvioinnissa on tarkasteltava erityisesti tarvetta muuttaa viraston toimeksiantoa ja tällaisten muutosten taloudellisia vaikutuksia.
2. Arviointi toimitetaan hallintoneuvostolle, joka antaa kertomuksesta päätelmät. Komissio toimittaa sekä arvioinnin tulokset että päätelmät Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Arvioinnin tulokset julkistetaan.
3. Joka toisen arvioinnin yhteydessä arvioidaan myös viraston saavuttamat tulokset silmällä pitäen sen tavoitteita, toimeksiantoa ja tehtäviä. Jos komissio katsoo, ettei viraston toiminnan jatkaminen ole enää perusteltua sille asetettuihin tavoitteisiin, toimeksiantoon ja tehtäviin nähden, se voi ehdottaa, että tätä asetusta muutetaan vastaavasti tai että se kumotaan.

42 artikla

Euroopan oikeusasiamiehen hallinnolliset tutkimukset

Viraston toiminta kuuluu oikeusasiamiehen valvonnan alaisuuteen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 228 artiklan määräysten mukaisesti.

43 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 15 artiklassa säädetään, asetuksen (EY) N:o 1406/2002 mukaisesti ennen ... päivää ...kuuta ... [voimaantulopäivä] nimitetyt hallintoneuvoston jäsenet pysyvät

tehtävässään hallintoneuvoston jäsenenä, kunnes heidän toimikautensa päättyy, sanotun kuitenkin rajoittamatta kunkin jäsenvaltion oikeutta nimetä uusi edustaja.

2. Asetuksen (EU) N:o 1406/2002 16 artiklan nojalla nimitetty viraston pääjohtaja pysyy pääjohtajan virassa, ja hänelle kuuluvat tämän asetuksen 23 artiklassa säädetyt tehtävät ja vastuut.

3. [...]

4. Tämän asetuksen voimaantulo ei vaikuta [voimaantulopäivänä] voimassa oleviin työsopimuksiin.

44 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 1406/2002.

45 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

LUETTELO 10 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUISTA SÄÄDÖKSISTÄ

Neuvoston direktiivi 97/70/EY, annettu 11 päivänä joulukuuta 1997, yhdenmukaistetun turvallisuusjärjestelmän luomisesta kalastusaluksille, joiden pituus on 24 metriä tai enemmän

Neuvoston direktiivi 98/41/EY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 1998, yhteisön jäsenvaltioiden satamiin tai satamista liikennöivillä matkustaja-aluksilla olevien henkilöiden rekisteröinnistä

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/96/EY, annettu 4 päivänä joulukuuta 2001, irtolastialusten turvallisen lastaamisen ja lastinpurkamisen yhdenmukaistetuista edellytyksistä ja menettelyistä

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/59/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002, alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmän perustamisesta sekä neuvoston direktiivin 93/75/ETY kumoamisesta.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/25/EY, annettu 14 päivänä huhtikuuta 2003, ro-ro-matkustaja-alusten erityisistä vakavuusvaatimuksista

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/15/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/16/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, satamavaltioiden suorittamasta valvonnasta

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/18/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, meriliikennealan onnettomuuksien tutkinnan perusperiaatteista ja neuvoston direktiivin 1999/35/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/59/EY muuttamisesta

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/45/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, matkustaja-alusten turvallisuussäännöistä ja -määräyksistä

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1257/2013, annettu 20 päivänä marraskuuta 2013, aluskierrätyksestä sekä asetuksen (EY) N:o 1013/2006 ja direktiivin 2009/16/EY muuttamisesta

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/90/EU, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, laivavarusteista ja neuvoston direktiivin 96/98/EY kumoamisesta

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/802, annettu 11 päivänä toukokuuta 2016, tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikki- ja vettä sisältävyyden vähentämisestä

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/2110, annettu 15 päivänä marraskuuta 2017, tarkastusjärjestelmästä säännöllisen ro-ro-matkustaja-alusliikenteen ja suurnopeusmatkustaja-alusliikenteen turvallisen harjoittamisen varmistamiseksi annetun direktiivin 2009/16/EY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 1999/35/EY kumoamisesta
